

CHO VÀ NHẬN.

Nếu mỗi ngày bạn bỏ ra 8 giờ để làm việc và nếu bạn dùng 8 giờ đồng hồ đó để đi bộ bạn có thể nhằm tính được bao nhiêu km? Tôi cho là 40km (5km/h). Vậy cuộc đời bạn bạn phải đi hết bao nhiêu km? Tôi lấy tuổi thọ trung bình là 60 và rồi chúng ta cùng tính thử xem: $60 \times 360 \times 40 = 876000$ km. Từ lúc chào đời đến khi qui tiên tôi tính trung bình mỗi người chúng ta phải đi hết 876000 km. Trên quãng đường đó bạn đã đi được bao nhiêu km rồi? Và trong số đó bạn đã đi bằng đôi chân của chính mình là bao nhiêu?

Tôi sẽ nói cho bạn biết quãng đường đó được tính đến hàng nghìn km đó bạn. Điều đáng lưu tâm ở đây không phải quãng đường bao nhiêu mà là bạn đã bước đi bao nhiêu bước chân? Mỗi bước chân chỉ đạt 0.5m. Vậy bạn có thể tính giúp tôi là bạn đã đi bao nhiêu bước. Rồi mỗi khi nhấc chân lên bạn phải tìm cho nó một chỗ để đặt đôi chân xuống. Chỗ đó chi ít phải an toàn cho bạn để bạn không phải vấp ngã, không làm bạn phải lỡ nhịp.

Có bao giờ bạn tự hỏi khi bạn vấp ngã sẽ như thế nào không? Tôi có thể nói cho bạn biết những gì xảy ra khi bạn lỡ bước. Khi bạn vấp ngã đầu tiên là bạn bị đau, bạn có thể làm ảnh hưởng đến những người thân xung quanh vì họ lo lắng cho bạn. Còn đối với những người không thân thích thì sao? Bạn có thể làm họ vấp ngã theo bạn vì nhiều lý do. Trong số những người không thân thích đó rất có thể có tôi.

Ấn phẩm dành tặng những người tôi thương

Và rất có thể tôi cũng sẽ vấp ngã như bạn hay thậm chí còn tệ hơn. Tôi không dám hứa sẽ giúp bạn vững bước trên đường đời, tôi chỉ có thể chỉ cho bạn những hố sâu, những chận đường khó khăn trên con đường của bạn. Và tôi không nghĩ đó là tất cả. Bạn có thể hỏi tại sao tôi làm vậy và tôi sẽ nói cho bạn biết một điều đơn giản là nếu hôm nay tôi không giúp bạn để bạn khỏi vấp ngã thì có khi chính tôi sẽ vấp ngã chỗ đó. Hay nói đúng hơn tôi đang cố gắng giúp bạn cũng là cố gắng giúp chính tôi. Và nếu hôm nay bạn đang cố gắng giúp tôi sửa đổi lại cách suy nghĩ, sửa đổi lại mục tiêu nghề nghiệp hay đơn giản hơn là chấp nhận cuốn sách này như là để cho tôi một cơ hội để tôi đi tiếp trên lĩnh vực này. Biết đâu mai này bạn lại đọc được những dòng chữ có thể giúp bạn vượt qua được một chận đường nào đó chăng? Vì tất cả những lẽ đó tôi thành thật nghĩ rằng đôi khi cho người khác cơ hội lại là cho chính mình một cơ hội; dành cho người một lối đi cũng chính là dành cho mình một lối thoát. Bạn cùng tôi chúng ta hãy làm việc đó ở tất cả mọi nơi trong tất cả mọi lĩnh vực được không?

Tôi sẽ không kể ra những câu chuyện về những nhân vật đã sử dụng nó như thế nào. Tôi nghĩ nó làm chúng ta mất thời gian của nhau. Tôi chỉ tập trung phân tích cho bạn thấy được mặt lợi cũng như những hạn chế của nó để chúng ta cùng nhìn nhận nó và xem nó như một chiếc la bàn để bạn tự tin bước vào đời. Trước khi lên đường bạn và tôi cùng xếp những gì cần mang theo vào một chiếc ba lô bạn nhé.

Bạn và tôi, tất cả chúng ta ai cũng muốn được người khác quan tâm, được người ta chú ý đến mình và xem mình là một nhân vật quan trọng. Để có được điều đó cách tốt nhất và có thể nói duy nhất là bạn phải vì họ, đừng tiếc công, đừng sợ mất thời gian. Chúng ta phải suy nghĩ và gắng sức quên mình đi vì họ. Và cũng vì nếu bạn chỉ chú ý đến bản thân mình thì bạn sẽ không bao giờ có được một mối quan hệ tốt. Hãy sống theo phương châm mình vì mọi người đừng bao giờ đòi hỏi mọi người vì mình.

Đa số nhiều người ai cũng muốn nhận lấy rất ít người nghĩ đến chuyện cho đi. Có chăng chỉ khi nào họ nhận rồi họ mới nghĩ đến chuyện cho. Tôi cũng như nhiều người nhưng tôi khác họ là tôi có thể cho đi những gì tôi muốn nhận. Bạn có nghĩ vậy không? Nghe có vẻ vô lý đúng không? Nhưng bạn thử nghĩ xem. Khi bất kỳ ai cũng muốn nhận trước khi cho, nói đúng hơn cán cân cho nhận bị âm. Và như vậy sẽ không bao giờ tồn tại quá trình cho và nhận trên cuộc đời này nữa. Bản thân của quá trình cho nhận là một việc tốt, một điều đúng đắn. Tuy nhiên vì người ta chỉ thiên về nhận mà không muốn cho đi, điều đó làm chúng ta trở nên bé nhỏ. Tới đây bạn sẽ hỏi tôi lấy gì để mà cho? Thực tế thì bạn có nhiều hơn những gì mà người khác mong đợi, những người chỉ ao ước có được cái bạn đang có. Vì thế bạn đừng nghĩ rằng bạn nghèo khó hay túng quẫn mà thực tế là bạn còn đang khá hơn rất nhiều người. Bạn chỉ cần cho đi nụ cười, cái nhìn triền miên, cho đi lời khuyên, sự sẻ chia và nhiều thứ khác nữa. Cũng như tôi, tôi đang cho bạn suy nghĩ của mình.

Khi đó bạn biết bạn sẽ nhận được những gì chưa? Bạn nhận lại được niềm vui, sự ấm áp, sự quan tâm, sự chào đón nồng nhiệt và nhiều hơn nữa những thứ khác. Tôi sẽ nhận được gì? Tôi sẽ nhận được sự biết ơn nếu bạn xem tôi đã mang dòng suy nghĩ này đến với bạn. Tôi sẽ nhận được món quà tinh thần to lớn, nhận được sự động viên lớn lao để tiếp bước trên con đường này. Và cuộc sống chúng ta trở nên ý nghĩa hơn bao giờ hết. Hãy tin tôi, bạn làm được điều đó mà. Tôi tin ở bạn. Bạn biết không cho đi và chia sẻ kiến thức là cách để bạn có thể nhớ nhiều hơn về kiến thức đó và cũng là cách để bạn khám phá ra những điều bất tử. Cuối cùng mong bạn luôn nhớ rằng, một mối quan hệ tốt nhất là khi tình cảm của bạn dành cho người đó vượt lên trên những gì bạn cần ở họ.

NGHỆ THUẬT CỦA SỰ LẮNG NGHE.

An phàm danh tặng nhưng người toi thương

Bạn đã bao giờ nghe người khác nói đến những lớp học nghe chưa? Nếu nghe nói ngoại ngữ thì có nhưng nghe người khác nói thì tôi tin rằng rất ít người biết đến. Bạn và rất nhiều người đều chú tâm đến những lớp nói, những lớp luyện giọng. Tại sao bạn làm điều đó? Tôi nghĩ đơn giản rằng bạn muốn biết cách nói và thuyết phục được người khác nghe theo bạn. Điều đó là hoàn toàn đúng, tuy nhiên bạn đã bỏ qua một chi tiết rất quan trọng đó là nghệ thuật lắng nghe. Bạn hãy phân biệt nghe và lắng nghe khác nhau như thế nào? Nghe trong tiếng Anh là hear còn lắng nghe là listen. Hai từ đó khác nhau khá nhiều. Bạn có thể nghe tiếng xe chạy, nghe tiếng pháo nổ và bạn không thể lắng nghe những âm thanh đó được. Lắng nghe bạn có thể hiểu đơn giản là lắng đọng để nghe, nghĩa là nghe theo chiều sâu, nghe có suy nghĩ. Cách duy nhất để người khác lắng nghe và tôn trọng bạn là bạn hãy lắng nghe và khuyến khích họ nói về họ. Hãy lắng nghe một cách chăm chú, dù lúc đó họ bực tức hay giận dữ. Bởi vì khi người ta bực giận họ sẽ không quan tâm xem bạn nghĩ gì mà chỉ biết là họ nghĩ gì nên bạn có nói gì cũng vô ích và phản tác dụng. Chỉ có lắng nghe bạn mới có thể biết được vấn đề nằm ở đâu. Tôi đã nói lắng nghe là một nghệ thuật thì bạn phải làm cho nó trở thành một nghệ thuật thật sự. Hãy lắng nghe hết và khuyến khích họ nói về họ nhưng đừng vội tin hết vào những gì bạn nghe mà hãy lắng nghe để biết điều đó xuất phát từ đâu. Bạn phải tự hỏi lòng mình tại sao người ta nói như vậy? Bởi ngôn ngữ không có xương nên đôi khi nó có những lời rẽ mà chúng ta không ngờ đến. Bạn có quan tâm đến chuyện đó không?

Nếu thấy lo lắng thì đây, tôi chỉ bạn một ngã rẽ duy nhất mà không còn thấy lo ngại nữa đó chính là nhìn thẳng vào mắt họ. Lời nói của ánh mắt không dối bạn bất cứ một điều gì. Hãy tận dụng những ưu thế đó để vững bước trên con đường phía trước. Bạn thử làm ngay đi, bạn sẽ thấy hiệu quả mà bạn không ngờ đến.

Khi bạn nhận ra bạn vừa gây ra lỗi lầm thì hãy thành thật nhìn vào lỗi lầm đó và sửa sai nhanh chóng. Đó vừa là cách duy nhất bạn không cảm thấy lương tâm cắn rứt vừa là cách bạn làm người khác hài lòng. Bạn hãy nhớ rõ điều này: con người không có ai hoàn hảo, ngay cả thượng đế còn có lầm lỗi nói chi là chúng ta. Tuy nhiên bạn luôn phải biết bạn là ai, bạn đang ở đâu và làm đang làm gì. Điều cốt yếu là bạn phải thành thật nhìn nhận nó để không phạm phải lần thứ 2. Bạn thể hiện điều đó bằng cách nhìn thẳng vào mắt người bạn thấy có lỗi mà nói tôi xin lỗi.

"Mỗi ngày một lần con hãy dành lời khen tặng vài người. Mỗi năm một lần con hãy xem mặt trời mọc. Nhìn thẳng vào mắt mọi người và nói "cảm ơn" càng nhiều càng tốt, càng nhiều càng hay.

GIÁ TRỊ CỦA TÌNH YÊU.

Tình yêu có một sức mạnh dữ dội, nó có thể giúp một người vượt lên khỏi vực thẳm đồng thời cũng mang một con người từ nơi yên bình đến bờ vực đau khổ của cuộc đời. Chúng ta biết điều đó để yêu nhau để cùng nhau vượt qua khó khăn và lẩn tránh đi bờ vực cuộc đời. Một tình yêu chân chính xuất phát từ trái tim chân thành nó không nói được vì sao tồn tại, không nói được nếu và cũng không nói được tại sao. Nếu bạn vì việc này hay việc kia mà yêu thì đó không phải là tình yêu thật sự. Hoặc nếu người ta cho bạn cái này, cái kia mà bạn yêu thì đó là sự giả dối. Và nếu tại vì người ta thế này hay thế kia mà bạn yêu thì cũng chỉ là sự lợi dụng. Tình yêu chân chính thì không đòi hỏi tất cả nhưng việc đó, thậm chí nó không đòi hỏi bất kỳ một điều gì khác mà chỉ có cống hiến cho nhau, người này làm vì người kia và ngược lại. Và khi bạn làm một việc gì đó mà bạn thích hay làm vì người mình yêu thì không có gì gọi là khổ. Vì vậy phải tin tưởng vào tình yêu từ cái nhìn đầu tiên. Hãy yêu một cách

Ấn phẩm dành tặng những người tôi thương

sâu sắc và đam mê, có thể nó làm bạn bị tổn thương, nhưng đó là cách bạn học cuộc sống này một cách hoàn hảo nhất.

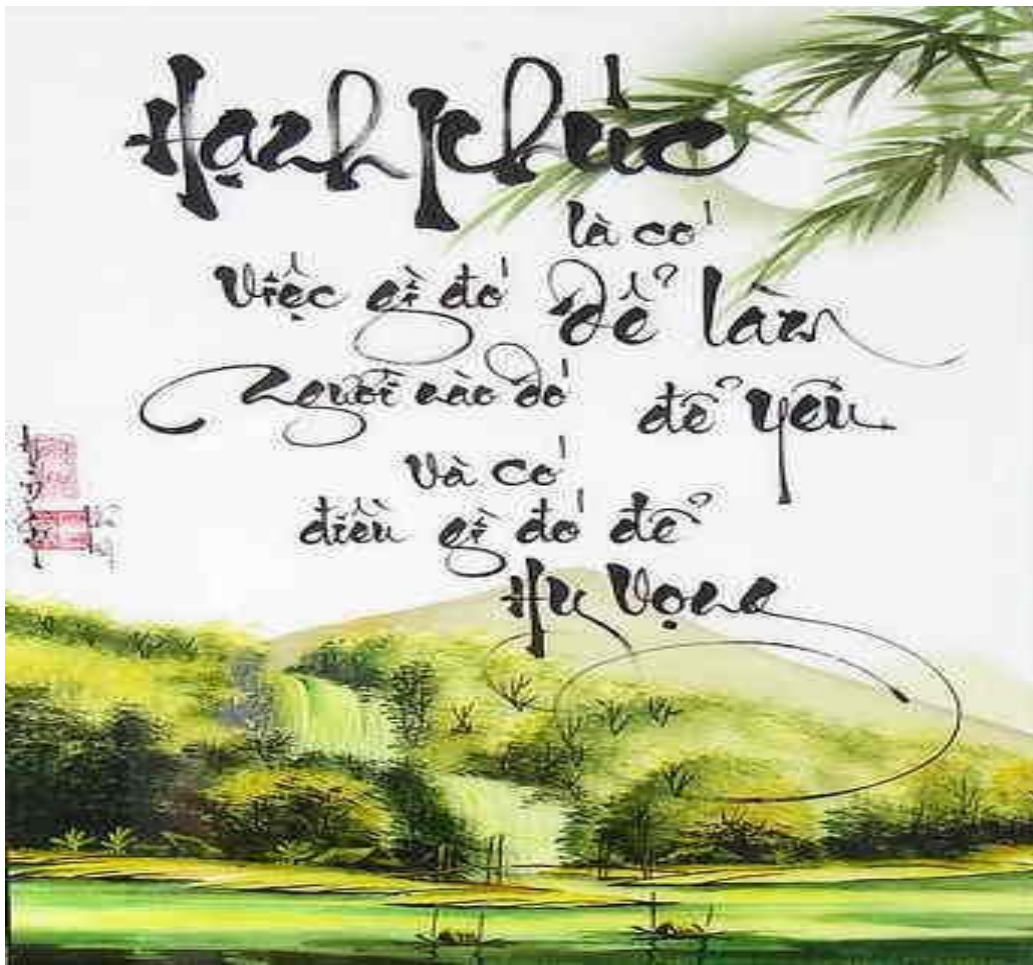
Tuy nhiên, một tình yêu lớn và một khám phá vĩ đại thường bao hàm những rủi ro lớn. Khi bạn bắt đồng với người yêu bạn không nên đề cập đến những vấn đề trong quá khứ nếu bạn không muốn bắt đồng càng tăng thêm. Và khi được sống trong sự đầy đủ, dư thừa của tình yêu, thì cái cảm giác sôi nổi trong tình yêu thường bị khô héo đi, và người ta không còn có thể nhận thức được đâu là tình yêu chân thật và đâu là tình yêu giả dối, không còn phân biệt được cảm giác bình yên và buồn chán nữa. Tất cả những người yêu nhau đều mong đến một viễn cảnh hạnh phúc trong tương lai. Vì vậy hãy giữ lấy những giây phút hạnh phúc nhất (dù trong tưởng tượng) nó sẽ giúp bạn vượt qua mọi khó khăn trong cuộc sống này.

Tình yêu giống như một trò rượt đuổi ngoạn mục. Khi ta cố trốn chạy thì nó càng đuổi theo và đuổi theo bằng mọi hương hướng nhưng khi bạn chạy theo thì nó cứ lần tránh hết chỗ này đến chỗ khác, hết lần nọ đến lượt kia và làm ta trở nên rất mệt mỏi. Và không ít lần như thế ta cảm thấy vô vọng, chán nản. Vì tất cả những lý do đó tôi chân thành khuyên bạn hãy cố chạy nhưng chậm thôi để bạn kịp thời quay lại và ôm chầm lấy nó. Đó sẽ là khoảng khắc hạnh phúc nhất trong cuộc đời mà bạn sẽ không bao giờ tưởng tượng ra được.

CƠ SỞ CỦA TÌNH YÊU.

Đa số người con gái luôn khao khát những khoảnh khắc lãng mạn; chúng ta có thể tạm ví như chính những bé gái thèm khát kẹo ngọt vậy. Họ luôn và rất muốn có được sự sẻ chia dù là rất nhỏ nhoi. Vì vậy nếu bạn muốn làm vừa lòng một ai đó thì hãy quan tâm đến họ nhiều hơn, sẻ chia cùng họ tất cả những gì bạn có. Cuộc sống là vậy, phụ nữ luôn phức tạp. Họ đòi hỏi nhiều hơn những gì mà cánh mày râu nghĩ đến và vì thế có được mấy người hài lòng với người mình yêu thương. Nói vậy có là quá cho phải đẹp không? Xin thưa đó là điều mà rất nhiều người con gái muốn. Vậy người đàn ông mong muốn điều gì? Ai cũng mong có được một nửa yêu thương thật sự vì thế trong tất cả các trường hợp thì mọi người đều cần ở một sự thành thật. Nam giới cần nhiều hơn sự mềm yếu của phụ nữ; nhưng đừng quá lạm dụng. Với nam giới, phải đẹp sẽ trở nên đẹp hơn khi phải đẹp biết đến tính cách của con mèo và con hổ. Kỳ thực, mèo và hổ đều thuộc họ mèo. Tôi không có ý định so sánh phải đẹp chúng ta với 1 trong 2 loài vật đó đâu. Nhưng thực tế người phụ nữ sẽ đẹp hơn nếu họ biết lúc nào họ cần là con mèo hiền lành và lúc nào là con hổ giận dữ. Nếu bạn là nữ giới, hãy thử làm những việc sau đây bạn sẽ thấy được sự khác biệt trong gia đình. Nếu bạn có cơ hội đến nơi chồng làm việc hằng ngày thì hãy bắt đầu một ngày mới bằng một tách trà nóng đựng trong một chiếc ly sứ có nắp đậy trên bàn làm việc của anh ấy. Và mỗi khi chồng bạn làm việc căng thẳng hãy mang đến một cốc nước lọc cùng với một vòng

tay nhẹ nhàng khi người ấy uống. Theo quan điểm của tôi, dù là nam hay nữ chúng ta cần nhớ hai thời điểm rất nhạy cảm đó là bữa cơm tối và lúc đi ngủ. Bạn có thể bắt đầu cuộc sống gia đình với đôi bàn tay trắng ma tràng đầy hạnh phúc nếu tất cả những bữa cơm tối đều ngọt ngào. Để làm được điều đó bạn cần tuyệt đối tránh lớn tiếng trước giờ ăn (trước cả khi gia đình về đủ). Hãy tạo ra một không khí vui vẻ khi ăn uống, hãy để nụ cười và những câu chuyện vui làm ấm thêm bữa tối nhà bạn. Điều thứ hai là lúc đi ngủ, hãy bắt đầu một giấc ngủ bằng những việc nhẹ nhàng, ấm áp. Bạn có thể tâm sự với bạn đời của mình về những chuyện xảy ra trong ngày nhưng nhớ rằng phải quan tâm đến suy nghĩ của người nghe bạn nha. Nếu bạn thấy rằng hôm nay người ấy không thoải mái lắm thì tốt nhất là hãy dừng những câu chuyện đó lại. Hãy chăm sóc một cách chu đáo để người thân mình vượt qua rồi sẽ nói sau. Tất cả những quy tắc chỉ là quy tắc khi bạn chưa áp dụng vào thực tế. Và khi áp dụng bạn cần thận trọng, hãy tập làm để kiểm nghiệm trước khi quyết định áp dụng hoàn toàn.

GIA ĐÌNH VÀ CUỘC SỐNG.

Nếu bạn muốn xây dựng một mái ấm hạnh phúc thì phải lấy tình yêu làm nền tảng. Tất cả những gì bạn làm là tạo ra một mái ấm thanh bình và hoà thuận để khi bất cứ thành viên nào đi xa đều thấy lạnh lẽo trong tâm hồn và tự muốn quay về với tổ ấm đó và mọi người đều chung sức xây dựng nó ngày càng ấm áp hơn. Hãy nhớ tổ ấm phải được xây dựng từ một tình yêu của hai người cùng nhau tích góp xây dựng nên. Nhưng muốn phá nó chỉ cần một người là đủ. Điều hạnh phúc nhất không phải là thứ tốt nhất mà là tất cả

Ấn phẩm dành tặng những người tôi thương

những gì bạn đang có. Hãy trân trọng điều đó. Hãy yêu bằng cả trái tim mặc dù không chắc chắn người đó sẽ đáp lại tình yêu của bạn nhưng đó là điều hạnh phúc của bạn vì bạn được yêu một cách chân thành nhất. Tình yêu là điều đẹp nhất trần gian, bởi tình yêu làm cho cay đắng trở nên ngọt ngào, mang đến nụ cười cho kẻ khóc than, làm cho điều bé nhỏ trở nên cao trọng, cuộc sống sẽ nhàm chán biết bao nếu không có tình yêu. Kể cả tình yêu, hạnh phúc hay đau khổ đều bắt đầu từ nụ cười, nảy nở bằng nụ hôn và kết thúc bằng nước mắt, nhưng dấu sao nữa đó là bài học và sức mạnh để vươn lên. Và trong cuộc sống, chúng ta đã đang và sẽ nhận được những chiếc hộp quý giá chứa đầy tình thương, lòng tin, sự ấm áp từ người thân, bè bạn và tất cả những người quan tâm đến bạn. Trên đời này, chúng ta không thể có được những tài sản nào quý giá hơn những chiếc hộp chứa đầy tình yêu vô tư như thế. Hãy để nó xuất phát từ tình yêu thương trong gia đình bạn nhé.

Bạn hãy tin rằng rồi một ngày tình yêu của bạn sẽ đi đến hôn nhân. Khi đó bạn sẽ có cho mình một mái ấm, gia đình và bạn nên biết rằng: Gia đình là nơi đầy ắp tiếng cười của trẻ thơ, tiếng hát của người mẹ và sức mạnh của người cha. Nơi đó có hơi ấm của những con tim biết yêu, là ánh sáng của đôi mắt tràn đầy hạnh phúc, là sự ân cần, là lòng chung thủy.

Đó là nơi chúng ta tìm về để được an ủi, nâng đỡ.
Đó là nơi những món ăn đơn sơ cũng thành mỹ vị.

Đó là nơi tiền bạc không quý bằng tình yêu.

Đó là nơi ngay cả nước sôi cũng reo lên niềm vui hạnh phúc.

Con trẻ là tài sản quý giá nhất trong gia đình. Tâm hồn trẻ thơ ngây thơ trong sáng vì vậy bạn hãy ghi lên đó những điều tốt đẹp nhất ngay trong buổi ban đầu sẽ là nền tảng tốt để hình thành nhân cách. Bạn có thể tưởng tượng tâm hồn của con trẻ như một tấm bảng đen, lần đầu khi bạn đặt viên phấn lên viết những nét đầu tiên thì nét viết rất rõ ràng, sâu sắc. Mặc dù sau đó bạn có tẩy xoá đi thì nó vẫn còn đọng lại nét chữ kia dù là mờ nhạt. Vì vậy hãy dành cho con trẻ những điều tốt đẹp nhất ngay từ những buổi ban đầu cũng như dành những nét viết đẹp nhất để mở đầu một buổi học.

Nếu bạn để lại cho con bạn một núi tiền tài và danh vọng mà con bạn không tôn trọng điều đó thì nó còn tệ hơn một núi đất đá khô cằn. Do vậy bạn phải biết nên để lại gì cho những người con của bạn. Hãy dành phần lớn thời gian để chăm sóc gia đình và dạy bảo các con của bạn. Hãy cho con bạn biết quý trọng những gì mà chúng có được để chúng biết sử dụng nó một cách có hiệu quả.

Sự gương mẫu đối với trẻ em là yếu tố quan trọng nhất trong giáo dục. Chúng ta có thể huyền thuyên giảng giải trong hàng giờ đồng hồ song chúng chẳng nhớ bao nhiêu, thế nhưng những gì chúng nhìn thấy sẽ để lại những ấn tượng rất sâu đậm. Rồi đến một ngày, chúng ta nhìn thấy con em chúng ta nói những lời giống hệt như ta, giận dữ hệt ta, hồng hách hệt ta, lười biếng hệt ta ... Và chúng sẽ trả lời với ta rằng : “Con đang bước theo bước chân của ba mẹ”.

Ấn phẩm dành tặng những người tôi thương

THÁI ĐỘ SỐNG.

Có thái độ đúng: thà yêu và bị phản bội còn hơn không bao giờ yêu; cũng vậy thà cố gắng và thất bại còn hơn chưa một lần cố gắng làm. Không ai muốn thất bại, nhưng chính thái độ cũng góp phần vào thành công như cách làm. Người thành công không chỉ dựa vào các kỹ năng công việc mà còn cần có thái độ đúng đắn bằng cách chúng tỏ năng lực, theo đuổi và sẵn sàng mạo hiểm.

Cuộc sống này còn bao điều đang chờ đợi ta phía trước. Nếu để từng trải nghiệm của bản thân ta mới rút ra kinh nghiệm liệu có phải là giải pháp tốt không? Cuộc sống không ngừng vận động theo nhiều chiều hướng khác nhau và chúng ta phải đứng vững trong sự chuyển động không ngừng đó. Làm được việc đó tức là chúng ta đã trưởng thành và chúng ta thật sự đã là những con người thành đạt. Chúng ta thử xét trường hợp sau. Nếu bạn đối diện với một vấn đề mà bạn cho là không đúng. Và tôi cũng tin chắc rằng nó không đúng. Nhưng người đưa vấn đề đó ra thì cho là đúng đắn. Bạn sẽ làm thế nào? Nếu tôi là bạn thì tôi sẽ xét đến hoàn cảnh của vấn đề đó. Nếu đó là vấn đề của một người bạn thân của bạn đưa ra trong một cuộc gặp mặt thông thường thì bạn nên đấu tranh cân bằng để đưa nó về một điểm đích. Tuy nhiên nếu đó là vấn đề xảy ra trong một cuộc gặp xã giao mà người đưa ra vấn đề đó là một người bạn không thân thích thì hãy để họ thắng đi. Về thực tế ngay

trong cuộc gặp đó họ là người thắng cuộc nhưng khi về đến nhà thì bạn đã là người chiến thắng. Trong trường hợp này bạn vận dụng cách duy nhất để thắng trong các cuộc tranh luận là tránh hẳn nó đi. Bạn nên nhớ rằng chỉ trích là vô ích, chỉ trích chỉ làm câu chuyện trở nên nghiêm trọng hơn mà thôi. Tôi sẽ cho bạn thấy diễn biến trong một cuộc tranh luận thông thường. Tất cả chúng ta ai cũng muốn mình đúng, ai cũng muốn mình được tôn trọng nhất là trước đám đông. Bạn cũng thế và tôi cũng vậy. Tuy nhiên, chúng ta cần biết một điều là chúng ta là ai, đang ở đâu và làm gì. Khi người ta đưa ra vấn đề thông thường thì họ rất muốn mọi người khen ngợi và đồng tình với họ. Vì vấn đề đó được họ nung nấu trong lòng, được lý trí họ đưa ra giống như một phần cơ thể họ. Nếu bạn phản biện ngay khi nó vừa ra khỏi đầu họ thì bạn đang đối mặt với một đối thủ đáng gờm đó. Họ sẽ làm đủ mọi cách để bảo vệ nó và bạn cũng thế. Bạn có chịu thua họ đâu. Hai bên giằng co nhau, chỉ cần bạn cố tình kéo căng thì họ sẽ gắng hết sức để kéo lại. Vì đơn giản là họ không muốn bỏ mặc nó trong tình huống như vậy. Nếu bạn tăng thêm một chút sức nữa thì bạn sẽ làm sợi “dây” (mối quan hệ của hai người) bị đứt ngay. Mặc dù có thể người đối diện nhận thấy sai sót đó nhưng vì tự trọng và vì nhiều lý do khác họ sẽ không thừa nhận. Chúng ta cứ để họ thắng trận đi, điều đó đâu làm bạn thiệt hại. Bạn cần biết rằng người mạnh là người nâng người khác trên đôi vai mình chứ không phải là người giẫm lên người khác. Bạn có tin điều đó không? Tôi cho bạn một ví dụ. Khi bạn và một người nào đó đùa với nhau thôi. Nếu bạn đè hay giẫm lên người kia thì họ

sẽ nói “sao mà nặng thế” còn khi bạn nâng hay nhắc người đó lên thì họ lại nói “sao mà khoẻ thế”. Bạn hãy thử đi nếu bạn chưa tin tôi.

Hãy bắt đầu việc đó ngay từ bây giờ. Buổi sáng thức dậy bạn hãy đọc to “Cảm ơn đời mỗi sớm mai thức dậy, ta có thêm ngày nữa sống để yêu thương” và đừng ngần ngại

Ấn phẩm dành tặng những người tôi thương

nở một nụ cười khi đối diện với người khác hay khi nhất điện thoại lên. Người đó sẽ nhận được một sự âm áp từ ngọn lửa trong lòng bạn và biết đâu bạn đã thấp sáng được ngọn lửa thứ 2. Đó là cách bạn gây thiện cảm cho những người xung quanh, kể cả là người thân hay người chưa gặp trước đó. Bạn muốn người khác tôn trọng mình thì hãy làm việc đó trước đã. Hãy làm tất cả những gì mà bạn muốn người khác làm. Bắt đầu bằng việc nhớ chính xác tên của họ, lắng nghe tất cả những câu chuyện về họ là liên quan đến họ. Điều đó vừa giúp bạn thấu hiểu người đó vừa giúp người đó thêm tin tưởng bạn. Bạn cần biết với bất kỳ ai, tên của người đó là thứ âm thanh nghe quen thuộc nhất, thân thương và gần gũi nhất. Thứ âm thanh đó được xuất phát trong buổi ban đầu bởi những người yêu quý họ nhất. Và nếu bạn gọi tên người đó, nhớ rõ tên của họ thì bạn đang tôn trọng và quý trọng họ. Đó là điều ai cũng cần, cũng mong đợi. Nếu bạn muốn được người khác tôn trọng và quý trọng thì bạn không còn cách nào khác là luôn lắng nghe suy nghĩ của họ và khuyến khích họ nói về bản thân mình. Hãy nghe một cách chăm chú, cách duy nhất để người khác nghe theo bạn là nói tới những vấn đề mà họ quan tâm và ấp ủ trong lòng. Và bạn không ngừng nói về sở thích và hoài bão của họ. Luôn làm cho họ thấy tầm quan trọng của họ trong mọi hoàn cảnh. Tôi vẫn muốn nhắc lại cho bạn rằng “hãy đối xử với mọi người theo cách mà bạn muốn mọi người đối xử với mình” đồng nghĩa với việc bạn muốn nhận cái gì thì hãy cho đi cái đó. Mỗi người đều có chỗ hơn mình vì vậy bạn phải học được điểm tốt ở họ. Bạn luôn biết mở rộng cánh tay để

thay đổi nhưng đừng bao giờ để mất đi giá trị của chính mình. Lắng nghe, theo dõi và học hỏi đó là những điều không thể thiếu trên từng chặng đường của bạn.

Để chuẩn bị tốt cho một “hành trình dài” tôi khuyên bạn nên tranh thủ thời gian một mình để tự lên kế hoạch cho bản thân và thực hiện nó một cách tương đối. Bạn cũng chuẩn bị cho bản thân mình những phút giây thư giãn thoải mái để tiếp tục “chiến đấu”. Đôi lúc cũng cần có sự im lặng trong cuộc sống để bạn tĩnh tâm suy nghĩ được nhiều thứ và đôi khi nó cũng là một câu trả lời hay.

Trong cuộc đời này có không ít lần bạn cảm thấy tuyệt vọng, không thể gượng dậy nhưng bạn hãy nhớ rằng bạn vừa biết thêm được một điều mới nữa. Bất kỳ sự thất bại nào cũng cho ta những bài học kinh nghiệm xứng đáng. Mọi sự cố gắng trong cuộc sống đều có kết quả dù đó là điều bạn mong muốn hay không. Và cũng bởi cuộc sống là không ngừng cố gắng, không ngừng nỗ lực học tập và vươn lên. Hãy cố gắng vươn lên như chính những phi hạt giống mình vươn lên khỏi mặt đất dù rằng nó đang bị đè chặt bên dưới. Ngay đến con cá cũng cố gắng thoi thóp để mong chờ dù rằng rất mong manh. Vậy tại sao chúng ta không cố gắng? Chúng ta là những con người và hơn thế, chúng ta là những người có học thức rõ ràng thì chi ít chúng ta cũng phải nỗ lực hết sức mình vì những điều ta cho là đẹp nhất, vì người ta yêu, vì niềm mong ước,... Nó vừa là sự khẳng định bản thân đồng thời nó còn là tiền đề để bạn có thể vững bước về tương lai. Và sau này chính con của bạn sẽ xem bạn làm tấm

gương ngời sáng để soi vào. Nếu bạn đang đi trên một con đường được trải bằng những tấm nhung lụa nhẵn bóng khi bạn lỡ trượt chân nó có thể đưa bạn xuống đến nơi tận cùng của vách xuất phát. Khi đó bạn có muốn đứng dậy cũng là một vấn đề không đơn giản bởi trước giờ và hiện tại xung quanh bạn mọi thứ đều nhẵn bóng, không gì bầu vịu được. Ngược lại, khi bạn phải vất vả bước trên một con đường đầy chông gai, cạm bẫy. Một phần vì bạn rất dè chừng, rất kỹ lưỡng trước mỗi bước chân mình đặt đến nên bạn sẽ không dễ bị ngã. Và nếu thật sự bạn bị ngã dù rằng có thể bạn sẽ đau hơn nhưng xung quanh bạn có rất nhiều những thứ bạn có thể bầu vịu vào đó để tiếp tục đứng dậy và tiếp bước.

Nói như thế không có nghĩa là bảo bạn không nên đi trên những con đường quá phẳng phiêu mà để cho bạn thấy rằng cuộc sống không ai là không vấp ngã. Vấn đề là bạn cần phải tập trung cho những bước đi của chính mình, luôn tự tin và hãy nhớ rằng luôn tìm cho mình những chỗ để một khi trượt chân bạn có thể tự đứng lên một cách dễ dàng. Đừng bao giờ nản chí vì mọi thứ với mình quá ư là tội tệ. Và cũng bởi khi bạn có được như ngày hôm là bạn đã hạnh phúc hơn hàng tỉ người trên thế giới này. Nếu như bạn có được một hình hài khoẻ mạnh nghĩa là bạn đã may mắn hơn 2 triệu người, những người cả đời sống trong cảnh tật nguyền. Nếu bạn còn có cha, có mẹ nghĩa là bạn hạnh phúc hơn 10 triệu người, những người phải sống trong cảnh mồ côi. Nếu bạn có 2 bữa cơm mỗi ngày và một căn nhà để ở thì bạn cũng đã ấm no hơn hàng triệu người, những người

không có cơm ăn, không nhà ở, sống nhờ và sự trợ giúp của người khác. Và nếu bạn đọc được những dòng chữ này thì bạn đã hạnh phúc hơn hàng trăm triệu người, những người chưa một lần được cấp sách đến trường,...

Có lẽ bạn đã từng nghe đến câu “nhân bất thập toàn” nghĩa là làm người không ai hoàn hảo cả. Tất cả chúng ta đều là những con người rất bình thường vì vậy chúng ta không tránh khỏi những lúc nóng giận. Bạn biết không, lúc bạn không thể tự chủ nhất chính là lúc bạn đang giận dữ. Như vậy để hoàn thiện hơn về nhân cách bản thân bạn cần hạn chế sự giận dữ trong lòng, và khi nóng giận bạn tuyệt đối dừng mọi hành động của mình lại, phải giữ tư thế đàng hoàng trong mọi tình huống. Có thể hôm nay bạn chấp nhận thua một trận đánh nhỏ để ngày mai bạn thắng hơn trong một trận đánh lớn. Luôn suy nghĩ về những gì mà cuộc sống có thể xảy ra để chi ít bạn cũng có sẵn cho mình những phương án giải quyết. Tuy nhiên bạn cũng cần phải nhớ rằng suy nghĩ phải đi đôi với hành động, đừng bao giờ để những suy nghĩ chỉ mãi là những suy nghĩ. Hãy bắt tay vào hành động ngay khi có thể, suy nghĩ chỉ là điều kiện cần, muốn thành hiện thực thì cần phải hành động ngay. Và cuối cùng là hãy nhớ là luôn cẩn trọng với những người không còn gì để mất bởi sự cuồn cuộn đôi khi mang lại một sức mạnh không ngờ.

Khi gặp một việc khó khăn, bạn hãy làm như không thể thất bại. Hãy học cách trả lời "không" một cách dứt khoát. Đừng mong cuộc đời đối xử sòng phẳng với bạn. Đừng đánh

giá thấp sức mạnh của sự tha thứ. Hãy mạnh dạn trong cuộc sống. Hãy tiếc những điều mình chưa làm được chứ đừng tiếc những điều đã qua. Đừng tập thói trì hoãn công việc mà hãy làm ngay những việc phải làm. Bạn định khi nào mới chịu “nhảy” qua “rào”? Có phải bạn định đợi đến lúc sau lưng bạn xuất hiện “chó dữ” bạn mới chịu “nhảy” không? Tại sao lúc đó bạn mới quyết định “nhảy” phải chăng đó là lúc bạn thấy có động lực? Đừng đợi đến lúc đó bạn nhé, chỉ cần bạn có khả năng “nhảy” qua thì ngay từ lúc này bạn “nhảy” đi để còn kịp đứng vững trên cuộc đời này. Đừng chờ đợi mọi chuyện xảy đến với mình mà phải chủ động như chính việc chủ động đi tìm cơ hội. Bạn cứ nghĩ rằng khi chính bạn và sự vật cùng duy chuyển tần số gặp nhau sẽ lớn hơn khi bạn cứ đứng yên để mọi việc cứ tìm đến.

Cuộc sống sẽ đổ rất nhiều thứ khó chịu lên người bạn. Bạn hãy xem mỗi vấn đề bạn gặp phải là một hòn đá để bạn bước lên cao hơn. Chúng ta có thể thoát khỏi cái giếng sâu nhất chỉ đơn giản bằng cách dùng bao giờ đầu hàng. Luôn lạc quan và cố gắng sẽ giúp bạn vượt qua tất cả những trở ngại trong cuộc sống. Hãy yêu thương tất cả mọi người dù đó là kẻ thù của bạn. Hãy dùng chính sự bình tĩnh và thanh thản trong lòng bạn để chế ngự cái giận hờn, đay nghiến của người khác. Lúc người ta nói nhiều thường thì người ta chưa nghĩ hết những gì mình nói. Cứ để họ thoải mái trước rồi họ sẽ hiểu họ đang ở đâu và làm gì. Hãy biết im lặng đúng lúc, đúng chỗ và tha thứ cho mọi người nó sẽ giúp bạn có được một giấc ngủ sâu để rồi ngày mai khi tỉnh dậy bạn đã là

người chiến thắng. Một cách nữa để bạn có thể vượt qua những lúc bối rối đó là hãy giúp đỡ những người khác. Nếu bạn gặp cản trở trong suy nghĩ thì hãy để đôi tay bạn trút bỏ nó trên những công việc thường ngày. Một cốc nước mát, một bản nhạc hay chỉ đơn giản làm một giờ chơi thể thao có thể giúp bạn vượt qua cản trở một cách dễ dàng. Bạn cần nhớ rằng tất cả những khuôn mặt trên đời này đều là những chiếc gương. Vậy bạn muốn biết gương mặt của người khác nhìn bạn như thế nào thì hãy nhìn họ bằng chính gương mặt mà bạn muốn họ dành cho bạn. Hãy sống làm sao để bất cứ khi nào bạn nhìn lên những “chiếc gương” ấy họ đều niềm nở đón bạn.

Suốt dọc hành trình của cuộc đời có bao nhiêu điều bạn cần phải biết. Đôi lúc nhãn nhin sẽ mang lại cho bạn một kết quả mà ngay bản thân bạn cũng chưa bao giờ nghĩ đến. Trong mọi tình huống, tôi khuyên bạn nên đặt mình vào vị trí người khác để biết họ nghĩ gì và muốn gì. Nếu bạn muốn chiến thắng bản thân mình thì hãy quan tâm xem họ thích gì, họ muốn gì và hãy cho họ cái đó. Nghe qua bạn cho nó là điều rất vô lý. Nhưng bạn hãy thử làm một lần rồi bạn sẽ thấy tôi nói đúng hay sai. Nếu bạn muốn ai đó làm việc gì cho bạn thì việc đầu tiên là bạn phải làm cho người đó trước đã. Bạn muốn họ làm việc cho bạn thì chi ít bạn phải biết tại sao họ làm việc cho bạn? Việc đầu tiên là họ được cái gì? Hãy đặt quyền lợi của họ lên trên lợi ích của bản thân mình, hãy cho đi trước khi nhận lấy, hãy thấu hiểu trước khi sử

dụng. Và nếu khi họ đã không muốn ở lại thì đừng cố níu giữ. Hãy nhớ giữ người giữ tâm không giữ xác.

Quả thật mỗi người có một tính cách khác nhau và thật khó để làm thay đổi tính cách của một ai đó. Tuy nhiên chỉ là khó thôi chứ không phải không thể. Mọi thứ đều có thể thay đổi khi họ quyết tâm đổi thay cùng với sự hỗ trợ đăt lực của người thân. Hãy quyết tâm để bắt đầu, kiên trì để thực hiện và hãy nhẫn nại để đợi chờ. Mọi sinh vật đều phải thích nghi với hoàn cảnh sống vậy tại sao chúng ta không thích nghi với điều kiện sống mới của chúng ta? Vấn đề là chúng ta có nhìn thấy sự cần thiết phải thay đổi hay không? Môi trường có thật sự thay đổi hay không? Giải quyết tất cả những vấn đề đó tôi tin rằng bạn sẽ làm được. Thông thường con người rất dễ nản chí khi mọi việc trở nên khó khăn và tồi tệ. Họ quên rằng mọi việc có thể thay đổi hoàn toàn vào sáng hôm sau. Luôn nhiệt tình, lạc quan, tin tưởng vào bản thân để dám đương đầu với mọi khó khăn thử thách.

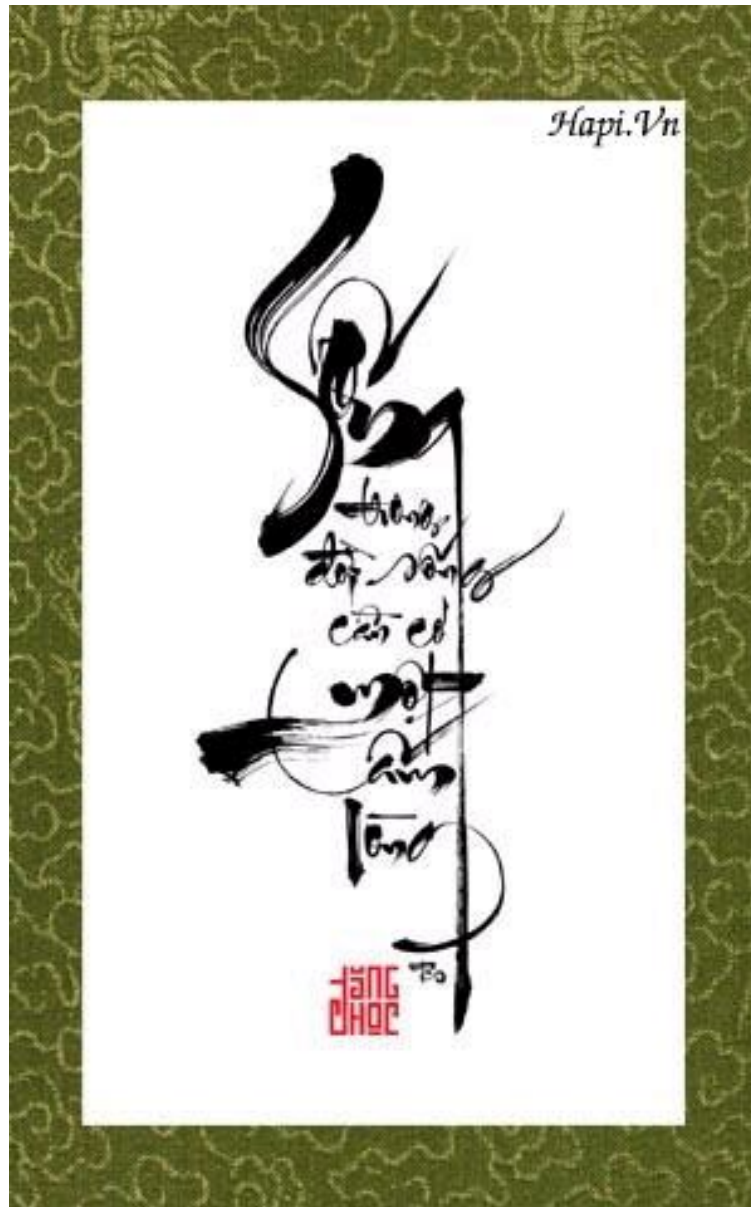
SUY NGHĨ VÀ HÀNH ĐỘNG.

Trong mọi trường hợp, tôi khuyên bạn hãy suy xét cẩn thận trước khi hành động. Để thích ứng với cục diện hiện tại bạn cần có phản ứng nhanh nhưng phải chính xác. Hãy bắt chính bản thân mình nói chậm nhưng phải suy nghĩ nhanh chóng và không bao giờ được nói hết những gì bạn nghĩ mà phải nghĩ hết những gì bạn nói. Muốn đảm bảo được điều đó

Ăn phẩm dành tặng những người tôi thương

tôi khuyên bạn trước khi đi đến một nơi nào, làm việc gì bạn phải bỏ ra một ít thời gian đủ để bạn nghĩ xem bạn phải làm gì ở đó, nói câu gì và nhiều hơn nữa là nghĩ ra viễn cảnh ở đó. Tôi lấy ví dụ sau: tối nay bạn có cuộc hẹn với một người nào đó chưa thân lắm. Đầu tiên là bạn phải biết cuộc gặp đó nói về vấn đề gì. Giả sử đó là một cuộc gặp nói về chiếc xe mà bạn muốn bán chẳng hạn. Vậy thì việc đầu tiên bạn cần chuẩn bị là kiến thức về chiếc xe đó, giá cả thương lượng của nó. Nếu sâu sắc hơn bạn có thể chuẩn bị một kịch bản cho cuộc gặp gỡ đó. Bắt đầu từ việc chào hỏi rồi dẫn dắt câu chuyện, rồi bạn tự đặt bạn vào vị trí người kia để bạn có thể đưa ra những câu hỏi, hay những yêu cầu gì. Từ đó bạn giải quyết tất cả những tình huống đó. Sau cùng là một vài việc nho nhỏ có thể phát sinh chẳng hạn như người đó đến trễ thì bạn sẽ xử lý như thế nào? Họ không đến thì sao? Nếu cuộc gặp gỡ thành công thì có thể sẽ phải đi giao lưu một tý,... Làm được tất cả những việc đó thì bạn không còn phải ngại khi gặp bất kỳ tình huống nào nữa. Tất cả được bạn không chế một cách hợp lý. Vì vậy trước mỗi cuộc gặp gỡ bạn nên biết người ta là ai đang làm gì và hy vọng người đó cũng biết chút ít về bạn. Nếu bạn chịu dành ra một ít thời gian để làm việc đó thì bạn sẽ không phải nuối tiếc về những sự cố xảy ra trong đó nữa.

Để giải vây những tình huống nằm ngoài kế hoạch bạn có thể sử dụng một trong số các trường hợp sau: Khi ai đó hỏi bạn những câu hỏi mà bạn không muốn trả lời thì bạn hãy mỉm cười và hỏi lại người ta rằng “Tại sao bạn muốn biết điều đó?”. Đôi lúc câu trả lời hay nhất là một câu hỏi đó bạn. Theo đuổi ba điều đây chính là nguyên tắc 3T của bạn: tôn trọng bản thân, tôn trọng người khác và có trách nhiệm

Ăn phẩm dành tặng những người tôi thương

với những việc mình làm. Đó là phương châm là kim chỉ nam cho hành động của bạn. Bạn nhớ nó thì bạn không còn do dự hay lo sợ trước bất kỳ một khó khăn nào nữa. Những tình huống khó khăn nhất bạn hãy mỉm cười. Nó sẽ giúp bạn tự tin và cũng để bạn suy nghĩ kỹ hơn.

Ghi nhớ những bài thơ bạn thích cùng với những bài hát nó sẽ giúp bạn thoải mái hơn khi bạn ở một mình.

GIỮA DÒNG ĐỜI.

Hằng ngày bạn gặp và trò chuyện với vài người, có khi là vài chục thậm chí còn nhiều hơn thế nữa. Làm thế nào để mọi người hài lòng và đồng ý ủng hộ chúng ta đó là một vấn đề hết sức quan trọng kể cả trong công việc lẫn cuộc sống. Ai cũng biết chúng ta sống vì chúng ta vì những gì mà chúng ta cho là đúng đắn. Tuy nhiên nếu chỉ biết nghĩ đến bản thân thì quá ư là khe khắt. Chúng ta còn nhiều hơn những việc cần phải làm. Sống vì cộng đồng và vì mọi người. Nhưng làm thế nào để mọi người thừa nhận điều đó và quan trọng hơn là để họ cùng với ta để xây dựng một cuộc sống tốt đẹp hơn. Bởi một lẽ dù ta giỏi dang đến mấy mà chỉ một mình ta thì không thể làm được việc gì ra hồn cả. Chẳng thế mà ông cha ta đã có câu “một cây làm chẳng nên non, ba cây chụm lại nên hòn núi cao”. Đây là một việc làm không dễ tí nào. Nó đòi hỏi ở người khởi xướng những kỹ năng nhất định để tập hợp và hướng mọi người

Ấn phẩm dành tặng những người tôi thương

cùng đi đến đích. Để làm được việc đó chúng ta cùng nhau bắt đầu từ những việc nhỏ nhất, bình thường nhất. Đừng chờ đợi để làm những việc vĩ đại mà hãy làm những việc bình thường theo một cách vĩ đại.

Mỗi buổi sáng thức dậy bạn hãy mỉm cười và nhìn cuộc sống với một tâm thái tốt nhất không chút bi quan chán nản. Khi tâm hồn bạn thoải mái nó có một sức mạnh lan toả ra công việc và mọi người xung quanh. Họ sẽ cảm nhận được điều đó và mỗi một người như một đóm lửa nhỏ cùng nhau toả sáng. Bạn luôn nhớ rằng dù tắt cả những ngọn nến trong phòng đã tắt thì chỉ cần bạn có trong tay một đóm lửa nhỏ bạn vẫn có thể thắp sáng lên được tất cả. Tôi sẽ kể cho bạn một câu chuyện nhỏ sau: trong một căn phòng tối có 3 ngọn nến đang sáng. Chúng đang tí tách trò chuyện cùng nhau và cùng nhau toả ánh sáng hồng hào, ấm áp ra khắp căn phòng. Chợt một cậu bé xô cửa chạy ulla vào. Gió và không khí lạnh từ bên ngoài đã làm tắt 2 trong số 3 ngọn nến. Cũng vì thế mà ánh sáng còn lại cũng trở nên heo hắt, bên ngoài gió vẫn tiếp tục lùa vào làm không khí trở nên lạnh lẽo, ánh sáng trở nên nhạt nhoà. Cậu bé chợt nhận thấy một sự lạnh lẽo vô cùng từ trái tim mình. Cậu đưa tay lên mặt và ngồi xuống khóc. Ngay lúc đó người bố từ bên ngoài bước vào, đặt nhẹ đôi bàn tay lên vai cậu bé và hỏi con về lý do. Sau khi nghe cậu bé kể lại câu chuyện, người cha ân cần đi đến nơi ngọn nến còn lại đang sáng để thổi tắt và thắp sáng lại 2 ngọn nến đã tắt. Vậy là cả 3 ngọn nến lại được thắp sáng và ánh sáng bây giờ trở nên đẹp hơn, trong hơn. Lúc này người bố mới

nhẹ nhàng nói với cậu bé rằng xung quanh con ngọn lửa đã tắt nhưng chỉ cần trong con còn giữ được một ngọn lửa dù nhỏ thì cũng đủ để thắp sáng lại những ngọn nến kia. Cậu bé nở một nụ cười hạnh phúc nhìn cha rồi nhìn những ánh nến đang reo hò trước gió. Và cậu nhận thấy quả thật bây giờ ánh sáng của những ngọn nến trở nên lung linh đẹp lạ kỳ. Cậu càng hiểu thêm về nhờ có đêm tối mà ánh sáng mới thật sự có ý nghĩa.

Đúng vậy chỉ nhờ có đêm tối mà ánh sáng mới có ý nghĩa và chỉ nhờ có những ngày mưa rả rích mới có được những tia nắng tuyệt vời. Bạn hãy nhớ kỹ chỉ nhờ có những thất bại thì thành công mới có giá trị. Và bạn đừng bao giờ nản chí khi gặp thất bại. Hãy giữ mãi ngọn lửa trong lòng bạn để thắp sáng bao ánh nến đang cần đến bạn.

NHỮNG CUỐN SÁCH TRONG ĐỜI.

Cuộc sống này luôn đòi hỏi ở bạn nhiều hơn thế những kỹ năng sống. Những điều đó sẽ được tìm thấy trong từng trang sách và bạn hãy nhớ rằng tôi cũng chỉ là người đọc trước bạn một trang sách. Những gì tôi viết lên đây là món quà ý nghĩa nhất mà cuộc sống mang tặng cho tôi. Giờ đây tôi thấy rằng điều đó có ý nghĩa với tất cả chúng ta nên tôi đã chép lại để bạn, tôi và những ai quan tâm đến thuật này được tham khảo. Vì vậy đọc nhiều sách sẽ giúp bạn có được những thứ mà ti vi không thể cho bạn. Nếu bạn là một người

Ấn phẩm dành tặng những người tôi thương

nóng tính hãy dùng đến những cuốn tiểu thuyết, nó sẽ giúp bạn tự tin và bình tĩnh hơn trong những tình huống đối xử. Hãy sống kiên cường như thép đã tôi thế đấy hay ông già và biển cả, sống mưu trí như Robinson Crusoe, hay sống một cuộc sống đầy nghĩa tình như tiếng gọi nơi hoang dã,... và còn nhiều, nhiều hơn nữa những cuốn sách hay bạn có thể tham khảo được. Hãy sống và làm tất cả những việc gì bạn cho là cần thiết để bất kỳ một lúc nào rảnh rỗi nghĩ lại bạn không thấy hối tiếc vì những việc đã làm.

Cuộc đời này có đầy những điều bất ngờ cũng với những ngã rẽ và cả những khúc quanh co nữa. Nhưng dù sao thì bạn cũng đừng bỏ cuộc vì thiếu kiên nhẫn, rồi sẽ đến lúc bạn thấy những bước ngoặt đáng ngạc nhiên trong đó. Và bạn cần nhớ rằng “đừng nói chia tay nếu bạn còn đang cố gắng; đừng vội đầu hàng khi bạn đủ sức chịu đựng”. Nghe qua bạn có thể cảm nhận được ý nghĩa của nó như thế nào? Đó là một lời nói rất đơn giản nhưng để nó trở thành phương châm sống, là kim chỉ nam của mình trong mỗi hành động thì không hề đơn giản. Tại sao phải như vậy? Khi bạn còn cố gắng, còn nỗ lực để làm một cái gì đó thì đương nhiên là bạn không muốn và không cam chịu kết quả như vậy. Và nếu đồng thời cùng lúc bạn đang cố gắng, đang nỗ lực mà bạn lại chia tay thì hai vấn đề này trở nên mâu thuẫn nhau. Một mặt bạn cố gắng níu giữ, một mặt bạn chấp nhận và để buông xuôi tất cả. Chính ngay trong suy nghĩ của bạn đã tạo nên sự đối nghịch và bạn không thể toàn tâm cố gắng mà chỉ làm để rồi được thì cũng được mà không thì thôi. Đó là một sự

lượng lực không quyết đoán kiên quyết. Còn đầu hàng, tại sao bạn đầu hàng? Có phải là vì quá sức chịu đựng của bạn không? Vậy nên nếu còn đủ sức chịu đựng thì bạn không được đầu hàng. Dẫu biết sự cố gắng và chịu đựng của bạn chỉ mong manh như giọt sương nhưng bạn hãy nhớ là từ những giọt sương long lanh đó mới tạo cho cuộc sống, cho bầu trời này trở nên trong sáng hơn. Hãy cố gắng vượt lên trên tất cả và bạn cần nhớ thêm rằng chính nhờ gió ngược mà cánh diều mới lên cao.

THÀNH CÔNG HAY THẤT BẠI?

Một ngày nào đó bạn nhìn lại chặng đường đã qua bạn nhận thấy rằng mình rất thành công thì bạn hãy dành chút thời gian để chiêm nghiệm lại nó. Và điều cốt lõi là bạn đã thành công như thế nào? Bạn đã bỏ ra những gì? Bao nhiêu thời gian? Cuối cùng bạn có những gì? Và hãy so sánh lại xem giữa cái được và cái mất đó cái nào lớn hơn. Nhưng bạn cũng nên để ý một vấn đề là kinh nghiệm bạn tích lũy được là bao nhiêu sau thành công đó. Tôi nghĩ cái thành công nhất của mỗi con người chính là sự trưởng thành trong suy nghĩ. Nếu bạn cho là khi có được một khối lượng tài chính kết xù gọi là thành công thì bạn đang sai lầm đó. Với bất kỳ sự giàu có nào về mặt tài chính mà thiếu đi kiến thức và sự hiểu biết thì dù tài sản có lớn đến mấy cũng sẽ hết trong một sớm một chiều. Còn nếu khi bạn sở hữu một sự

trưởng thành từ bản thân thì việc để có được khối lượng tài sản lớn hay có được cuộc sống hạnh phúc điều đó trở nên dễ vô cùng.

Vậy theo bạn thước đo của sự thành công là gì? Đó là mức độ trưởng thành của bản thân so với những gì bạn bỏ ra. Bạn cần nhớ một điều là hãy luôn sống bằng sự hiểu biết và kiến thức mà bạn có được đừng bao giờ làm theo ý tưởng người khác bởi vì nó là của họ nên họ hiểu nó rõ hơn bạn.

Ăn phẩm dành tặng những người tôi thương

NƯỚC MẮT CUỘC ĐỜI.

Bây giờ tôi xin đề cập đến một vấn đề mà không nhiều người quan tâm. Đó là những giọt nước mắt. Nghe qua bạn có thể thấy rất buồn cười vì nếu những dòng chữ bên trên mang đầy nghị lực, niềm tin và sức mạnh vậy mà giờ đây lại đề cập đến một vấn đề nghe như rất yếu đuối. Tuy nhiên tôi mong bạn hãy thật sự để ý đến điều này bởi nó cũng là một nguồn sức mạnh mà bạn cần phải biết để tự tin trên mọi nẻo đường. Thực tế thì không ai đáng để bạn phải khóc vì người đáng để bạn khóc là người không bao giờ làm bạn phải khóc. Nhưng như tôi đã nói, cuộc sống luôn có những ngã rẽ nghiệt ngã của nó mà bản thân chúng ta không thể lý giải được. Bạn có thắc mắc tại sao tôi cho đây là điều không kém phần quan trọng không? Đó là vì bản thân mỗi chúng ta khi sống một cách có trách nhiệm trước cuộc đời này thì dù những giọt nước mắt vui hay buồn khi rơi trên đôi mắt người khác đều lăn chảy vào tận trái tim ta. Chúng ta không làm ngơ được trước những giọt nước mắt đó để rồi mỗi lần như thế lòng ta lại quặng đau như chính những giọt nước mắt của mình đang tuôn trào. Và chúng ta không ngừng suy nghĩ tại sao lại có nhiều những giọt nước mắt như vậy? Chúng ta có nên để nó xảy ra không? Chúng ta phải làm gì? V.v... Để trả lời tất cả những câu hỏi đó chúng ta cùng tham khảo những giọt nước mắt này.

Ai cũng phải khóc, lần đầu tiên bạn khóc là tiếng khóc chào đời. Cô giáo khóc khi thấy học trò của mình ngoan, không cố gắng rồi lại khóc khi thấy học trò mình thành đạt.

Người học trò khóc khi chập chững vào lớp một, rồi lại khóc khi tạm biệt thầy cô, bạn bè, trường lớp để bước vào đời.

Có những ông bố bà mẹ khóc vì đứa con hỗn xược của mình rồi lại rơi nước mắt khi thấy con mình bấy lâu nay ham chơi, nay lại biết suy nghĩ nhiều về việc mình cần làm.

Cô gái khóc khi bước lên xe hoa về nhà chồng rồi lại khóc khi con của mình đã trưởng thành nay chuẩn bị cất bước lên xe hoa về nhà chồng.

Chị công nhân khóc khi bị trách mắng rồi lại khóc khi nhìn thấy sản phẩm mình làm ra được tung ra thị trường.

Bác nông dân khóc khi thấy lúa mình bị sâu bệnh, thất mùa, con cái nheo nhóc. Rồi lại khóc khi một đứa con rời xóm nghèo lên thành phố vào đại học.

Những em bé mồ côi khóc vì chưa một lần biết mặt bố mẹ. Rồi lại khóc khi có gia đình nào đó dang tay đón em rồi mái ấm tình thương.

Suốt dọc đường, cuộc đời có biết bao giọt nước mắt đã rơi, có những giọt nước mắt buồn, cũng có những giọt nước mắt vui,... nhưng dù thế nào thì cũng phải vượt qua để đích đến cuối cùng là một cuộc sống tốt đẹp và hạnh phúc. Vì thế bạn cần xác định cho mình một tiêu chí để xây dựng cuộc

đời này. Theo tôi, tiêu chí của một cuộc sống tiến bộ là luôn sống hết mình vì niềm vui, hạnh phúc của bản thân, gia đình và những người xung quanh. Còn bạn, bạn phải sống làm sao để: “Khi bạn sinh ra là lúc bạn khóc trong khi mọi người đang cười, hãy sống sao cho lúc chết đi bạn cười trong khi mọi người đang khóc. Họ khóc vì được biết đến bạn”. Khi bạn đã biết được những điều này thì bản thân mỗi chúng ta cũng không ít lần rơi nước mắt. Nhưng giờ thì tôi tin bạn đã biết giá trị của những giọt nước mắt đã, đang và sẽ rơi. Và chúng ta không cần phải dằn vặt chính bản thân mình nữa.

Mỗi con người đều tự vạch cho mình một con đường, một lối đi riêng cho cuộc đời này. Và tôi mong rằng bạn cần bỏ ra nhiều hơn một chút thời gian để suy nghĩ và nhìn nhận nó để trau chuốt, gọt giũa nó để nó trở thành một con đường chân lý của riêng mình và hãy làm sao để sau này mỗi lần nghĩ lại những gì đã trải qua bạn không hề thấy hối tiếc vì bất cứ việc gì. Và luôn chịu trách nhiệm về những việc mình làm.

GIÁ TRỊ CUỘC SỐNG.

Đến đây tôi xin kể cho bạn một câu chuyện có thật mà nó đã được trích dẫn trong nhiều cuốn sách khác nhau. Câu chuyện kể về một tờ 20 đô la.

Có một nhà diễn thuyết lừng danh, hôm nọ, trong một lần đang diễn thuyết với khán giả của mình ông đưa tay vào túi lấy ra một tờ 20 đô la rất mới. Mọi người đều nghĩ rằng

Ăn phẩm dành tặng những người tôi thương

chất đó làm một món quà mà ai đó đã tặng cho ông. Ông giơ cao tờ tiền và hỏi mọi người rằng ai muốn có tờ này. Có rất nhiều cánh tay giơ lên và đồng thanh hô “tôi”. Tiếp đến, nhà diễn thuyết đưa tờ tiền lên đôi bàn tay và vò thật mạnh làm nó trở nên nhàu đi rất nhiều. Sau động tác ấy, ông lại giơ cao lên lần nữa và cũng hỏi mọi người ai muốn có tờ tiền này. Lúc này có ít hơn những cánh tay giơ lên và cũng ít hơn cả về từ “tôi” mà họ đồng thanh đáp. Chưa dừng lại ở đó, nhà diễn thuyết tiếp tục đưa tờ tiền xuống dưới chân mình và dùng chân giẫm lên nó nhiều lần làm cho tờ tiền trở nên cũ kỹ, bẩn thỉu đi rất nhiều. Xong rồi ông lại đưa lên tay và lại giơ lên hỏi lần nữa. Lúc này có ít hơn nữa thậm chí chỉ còn lại vài người và vài cái “tôi” yếu ớt. Bây giờ nhà diễn thuyết mới hỏi rằng trên tay tôi là tờ tiền có giá trị bao nhiêu? Tất cả mọi người đều đồng thanh đáp 20 đô la. Ông hỏi tiếp vậy sao giờ ít người muốn có nó hơn lúc đầu? Mọi người đều không thể đưa ra lý do. Ông hiểu điều đó và ông nói với mọi người rằng: Thực ra trong cuộc sống nhiều khi chúng ta không nhìn thấy giá trị đích thực của nó mà chỉ nhìn thấy sự hào nhoáng, vẻ bề ngoài của nó thì đã vội kết luận. Tờ tiền này trước sau vẫn có giá trị 20 đô la vậy thì dù cuộc sống có đưa ta đến đâu thì giá trị của bản thân ta vẫn vậy. Dầu chúng ta có dơ bẩn hay sạch đẹp thì giá trị nhân cách cũng có thể. Trong bất kỳ tình huống nào, dù vấp ngã hay thất bại thì chúng ta vẫn là chúng ta. Bạn vẫn là bạn và tôi vẫn là tôi đúng không? Chúng ta không căn cứ vào vẻ bề ngoài để đánh giá giá trị một đồ vật hay một con người.

Để đánh giá một cách chính xác bạn cần tìm hiểu các thông tin sau: một là hoàn cảnh xuất thân. Hai là quan hệ với bạn bè. Đến đây bạn cần nhớ câu này: “tôi sẽ cho bạn biết bạn là người thế nào nếu bạn cho tôi biết về những người bạn của bạn”. Hãy đánh giá thông qua các mối quan hệ trong xã hội, qua công việc và nhất là những tình huống bất ngờ, nan giải. Chỉ trong những hoàn cảnh như vậy người ta mới bộc lộ hết tính cách của mình cũng như tất cả những năng lực để bạn vượt qua chận đó. Tuy nhiên cuộc sống cũng dạy ta khá nhiều điều chẳng hạn như việc muốn bắt được cọp con phải đi vào hang cọp. Nghĩa là bạn muốn biết một người khác suy nghĩ như thế nào trong hoàn cảnh đó thì tốt nhất là bạn nên đặt mình trong hoàn cảnh đó để suy xét. Ví dụ như bạn muốn biết cảm giác của một người công nhân như thế nào thì bạn nên bắt đầu từ vị trí và vai trò của một người công nhân bình thường nhất. Khi đó bạn sẽ hiểu được cảm giác, công việc cũng như những khó khăn mà họ trải qua để rồi từ đó bạn sẽ biết làm thế nào để những người công nhân hài lòng. Nhân đây tôi cũng xin nhắc đến một vấn đề mà khi các bạn đã trưởng thành và thành công trong công việc hay mắc phải. Đó là cách đối xử của bạn với những người cấp trên, cấp dưới và cả với những người đồng nghiệp. Để thành đạt trong vai trò một người quản lý bạn cần biết được công việc và vai trò của từng bộ phận, từng con người trong tổ chức của bạn. Biết được điều đó nó không chỉ giúp bạn có được cái nhìn tổng quan về công việc mà nó còn giúp bạn biết được vai trò của từng người trong hệ thống nhân sự của mình. Điều này hoàn toàn đồng nghĩa

với việc nếu bạn muốn người khác làm việc đó thì bản thân bạn hãy làm nó trước đi đã. Hãy đánh thức ý thức tự giác vốn có trong mỗi con người để họ luôn làm việc như một điều tất yếu. Và bạn luôn là người tiên phong.

ÁP LỰC CUỘC SỐNG.

Hằng ngày bạn và tôi chúng ta đã, đang và sẽ đối mặt với nhiều hơn những tình huống thông thường. Nhiệm vụ của mỗi người là làm sao để sống hài hoà trong tất cả những tình huống đó. Làm sao để biết sống giữa dòng đời. Để làm được những điều đó đòi hỏi bản thân mỗi chúng ta phải không ngừng vận dụng những kiến thức trong thực tiễn cuộc sống, trong kinh nghiệm đã được tích lũy để xử lý. Mỗi lần như thế bạn cần suy ngẫm những vấn đề sau:

Chịu áp lực. Bạn hãy là người tích cực, khi gặp các tình huống bất ngờ đừng xem đó là trở ngại mà hãy xem đó là cơ hội để thay đổi và phát triển. Bạn cần biết rằng ngay lúc chúng ta có nguy cơ cũng là lúc cuộc sống ẩn chứa trong đó những hiểm nguy lẫn với cả những cơ hội. Chúng ta cần thận trọng với nguy hiểm nhưng cũng sẵn sàng bức phá khi cơ hội đến. Chúng ta cần biết tìm kiếm cơ hội ngay trong những lúc khó khăn nhất bởi một lẽ rất hiển nhiên là khi một cánh cửa này khép lại thì sẽ có cánh cửa khác mở ra. Vấn đề là chúng ta cần tỉnh táo để nhận thấy cánh cửa đang mở. Và đừng để bỏ lỡ những cơ hội đó. Bạn phải chịu đựng được

Ấn phẩm dành tặng những người tôi thương

những áp lực mạnh của cuộc sống, dám đương đầu với khó khăn, thử thách mới là người có nghị lực. Tôi xin nhắc lại với bạn điều này một lần nữa đó là chính nhờ gió ngược mà cánh diều mới lên cao. Bạn phải luôn nỗ lực đừng bao giờ tự mãn về những gì mình đạt được nhưng cũng đừng nản chí khi chưa thoả mãn khát vọng. Dù trong hoàn cảnh nào thì bạn phải luôn nỗ lực để tìm kiếm cơ hội, hoạch định chiến lược để hành động. Bạn cần nhớ rằng có thể vì yếu sức mà bạn đi chậm nhưng không bao giờ được dừng lại.

Có thể đơn giản bạn chỉ là một người nhỏ bé trên thế giới này nhưng với ai đó bạn là cả thế giới bao la. Vì lý do đó bất kỳ lúc nào ngay cả lúc bạn mệt mỏi nhất thì bạn cần phải nhớ là mình là cả một thế giới để cố gắng để nỗ lực và để vượt qua tất cả như một người hùng thật sự. Tuy nhiên bạn cũng cần biết điểm đến và giá trị của bản thân đừng quá tự tin để rồi sẽ phải hối tiếc. Tôi nghĩ bạn đã từng nghe kể về câu chuyện về cuộc chạy đua giữa thỏ và rùa. Thỏ đã thất bại chỉ vì sự quá chủ quan, qua tự tin vào khả năng của bản thân. Bạn nghĩ sao về bài học này? Có đủ để bạn và tôi đủ để khắc sâu trong suy nghĩ không?

HẠNH PHÚC GIỮA DÒNG ĐỜI.

Có bao giờ bạn tự hỏi hạnh phúc là gì không? Hạnh phúc là một cảm giác rất khó tả và gần như là không giống nhau ở những người khác nhau. Có người cho rằng hạnh

Ăn phẩm dành tặng những người tôi thương

phúc là có được nhà cao, cửa rộng, tiền nhiều,... cũng có người chỉ mong ước đơn giản là một gia đình. Còn đối với những người khuyết tật thì chỉ mong được bình thường như bao người khác. Nói vậy là để khẳng định với bạn rằng hạnh phúc thật sự ở mỗi người khác nhau là không hoàn toàn giống nhau. Tuy nhiên cũng cần nói rằng trong quan điểm về hạnh phúc tất cả đều có một vài điểm chung. Đó là được làm những việc mình mong muốn, sống với chính mình và vừa lòng với những gì mình có được. Như vậy bạn có thể tự đặt cho mình những tiêu chí của một cuộc sống hạnh phúc. Để duy trì và phát huy niềm hạnh phúc thì bạn cần biết quý trọng những gì mình có được. Biết bằng lòng với những gì mình có, khả thi cao những kế hoạch của bản thân cũng như của gia đình. Và nếu cuộc sống không cho bạn những điều bạn thích thì bạn hãy thích những cái bạn đang có. Sau đây là một vài việc giúp cho quan hệ vợ chồng trở nên ấm áp và gần gũi hơn. Ít nhất mỗi tuần một lần bạn dành riêng một buổi tối cho gia đình, ít nhất một lần cùng vợ nấu một bữa tối và mỗi tháng ít nhất một lần bạn dành một buổi để đi chơi cùng gia đình (mua sắm, ăn khuya, du lịch,...). Đó là những việc tưởng chừng như đơn giản nhưng nó có một sức hút mãnh liệt giúp bạn giữ vững được tình yêu trong gia đình.

Tuyệt đối không nên lên giường ngủ với những rắc rối, bởi vì chúng sẽ làm cho bạn bị mất ngủ và làm bạn trần trọc thêm. Hãy dành tặng cho bản thân mình một khoảng thời gian thật sự trong ngày để bạn tận hưởng cuộc sống này. Bạn cần biết rằng ngày hôm qua mãi mãi là quá khứ. Nếu không có quá khứ thì sẽ không tìm thấy hiện tại. Nhưng nếu bạn cố gắng tiếc nuối quá khứ, tiếc nuối vì những việc đã qua liệu bạn có làm lại được không? Dù chỉ trước đó một giây thôi thì nó cũng trở thành quá khứ rồi. Có cố gắng thế nào đi nữa, có suy nghĩ hay tuyệt vọng về nó cũng là điều vô ích. Mỗi người đều có 24 giờ mỗi ngày và quyền sử dụng như thế nào ở mỗi người là điều tự họ quyết định. Bạn không thể cho tôi và ngược lại đồng thời không thể ai cho ai hay nhận lấy của ai được khoảng thời gian đó. Hãy nhìn nó

Ăn phẩm dành tặng những người tôi thương

để đặt tiếp bước chân cho ngày hôm nay. Nếu hôm qua chỉ là quá khứ thì ngày mai là một tương lai xa vời. Điều quan trọng là hôm nay. Đây là thực tại, bạn cần làm gì cho ngày hôm nay? Luyến tiếc về ngày hôm qua là nghĩ về quá khứ, lo lắng trăn trở cho ngày mai là lo cho tương lai. Mà tương lai thì chưa ai biết trước được điều gì là chắc chắn cả. Vậy tại sao hôm nay bạn có 24 giờ bạn không sử dụng nó một cách có hiệu quả? Bạn hãy làm hết những gì có thể trong ngày hôm nay để ngày mai bạn không còn tiếc nuối nữa và để bạn thấy thanh thản trong hiện tại. Hôm qua, hôm nay và ngày mai chỉ là 3 ngày ngắn ngủi nhưng nếu bạn không biết cách quý trọng và sử dụng nó hợp lý thì mãi mãi bạn sẽ phí phạm nó, phí phạm thời gian, phí phạm cả cuộc đời của bạn. Trong bất kỳ hoàn cảnh nào bạn cần nhớ quá khứ chỉ mãi là quá khứ, hãy lấy nó làm bàn đạp để đi tiếp những bước đi cho cuộc đời này. Cách duy nhất để chuẩn bị tốt cho tương lai là ngay từ hôm nay bạn phải sống và làm những việc đúng đắn nhất. Hãy nhớ rằng không bao giờ là quá muộn để bắt đầu. Mọi sự bắt đầu đều là hợp lý vì vậy hôm nay, ngay lúc này bạn hãy bắt tay vào hành động.

NẾU HÔM NAY LÀ NGÀY CUỐI CÙNG.

Suốt thời gian qua có bao giờ bạn nghĩ rằng hôm nay là ngày cuối cùng của mình chưa? Tôi xin lỗi vì nếu điều đó làm bạn lo lắng, nhưng nếu bạn biết hôm nay là ngày cuối cùng của mình thì bạn sẽ nỗ lực hết mình, sẽ làm hết những gì có thể để ngày mai không thấy quá muộn. Nếu hôm nay là ngày cuối cùng bạn gặp người đó thì bạn sẽ dành cho người đó toàn bộ tình cảm chân thành của bạn và bạn sẽ không ngại nhận lỗi của mình. Và nếu bạn đang bất đồng quan điểm với một người bạn nào đó, vì hôm nay là ngày cuối bạn sẽ không tiếc khi nói rằng bạn không còn hờn trách người đó nữa, rằng bạn yêu quý người đó biết dường nào, rằng chúng ta sẽ là đôi bạn thân mãi mãi của nhau đúng không? Tại sao mãi đến hôm nay bạn vẫn chưa làm những việc đó? Bởi vì bạn chưa thấy được tầm quan trọng của nó, bởi vì bạn nghĩ rằng chưa tới lúc cần làm vậy và đặc biệt là

Ăn phẩm dành tặng những người tôi thương

bởi vì, bởi vì,... nhiều quá cái bởi vì. Còn khi đã là ngày cuối rồi thì bạn đâu còn nhiều như thế cái bởi vì. Bạn chỉ còn lại cho mình một khoảng thời gian ngắn ngủi chỉ đếm bằng giờ hay thậm chí là bằng phút. Nó không đủ để bạn có thêm bất kỳ một cái bởi vì nào nữa. Hãy nghe tôi và bắt đầu ngày từ bây giờ đừng để quá nhiều cái bởi vì trong suy nghĩ của bạn mà thay vào đó là hành động ngay vì nếu không thì mọi thứ sẽ quá trễ. Không bao giờ là quá muộn để bắt đầu nhưng không còn sớm để do dự.

Hãy nhớ rằng, điều cuối cùng bạn làm và câu cuối cùng bạn nói là những thứ ở lại trong lòng người khác lâu nhất.

DƯ LUẬN XÃ HỘI.

Đọc những dòng chữ này có thể bạn cho tôi là một người quá tham lam khi đã cố gắng đưa hết và nhiều hơn cả những vấn đề trong cuộc sống này gói vào hơn 100 trang giấy. Nhưng thực tế tôi chủ động đưa vào đây chỉ mong bạn nhìn nhận nó như một trang sách mà tôi đã đọc qua. Trong đó có không ít những vấn đề được nhìn nhận mang màu sắc cá nhân. Tôi mong rằng bạn không vay mượn ý tưởng của người khác bởi vì nó là của họ nên họ hiểu nó rõ hơn bạn. Cũng giống như hôm nay khi bạn đọc những dòng chữ này có thể bạn cho rằng nó ý nghĩa, nó thú vị và cũng có thể là quá tầm thường, quá lý thuyết. Nhưng đó là suy nghĩ của tôi, tôi hiểu nó, tôi mong muốn hiện thực nó và tôi đang thực

hiện điều đó. Hy vọng bạn sẽ hiểu và làm được chỉ ít là bằng tôi. Tại sao vậy? Bất kỳ một người nào khi họ nghĩ ra 1 ý tưởng, họ theo đuổi nó, nó hiện hữu trong đầu họ hằng ngày và đó là lý do họ hiểu nó hơn bạn. Nếu bạn muốn theo đuổi ý tưởng đó, tôi khuyên bạn bỏ thêm thời gian, lấy ý tưởng đó làm nền tảng để đưa ra một ý tưởng khác cho chính mình, phù hợp với điều kiện hoàn cảnh của bản thân mình hơn. Nhân đây tôi sẽ kể cho bạn nghe một câu chuyện về một người họa sỹ được xem là bậc thầy trong nghệ thuật. Ông đã trải qua cuộc đời với đầy đủ thăng trầm. Khi đã quá cái tuổi thất tuần ông mong muốn tìm được một người học trò để tiếp tục theo đuổi sự nghiệp hội họa. Trong số những người theo ông để học nghề ông có một người tỏ ra trưởng thành hơn cả. Một hôm ông bảo cậu học trò này vẽ một bức tranh theo một chủ đề từ chọn. Sau 3 ngày nỗ lực cố gắng để hoàn thiện bức vẽ. Cậu học trò tỏ ra rất hài lòng về bức họa của mình. Cậu mừng rỡ mang bức họa đó đến để người họa sỹ kia đánh giá. Xem xong bức họa, người họa sỹ cất lời: con hãy mang bức họa này cùng với bút mực đem treo ngoài ngõ ba đường và đề bên dưới dòng chữ “đây là bức họa đầu tay, mong mọi người chỉ ra những lỗi hỏng giúp”.

Nghe lời thầy, cậu họa sỹ làm theo. Hôm sau cậu ghé qua nơi đặt bức họa, cậu rất sửng sốt khi thấy trên bức họa của mình có quá nhiều thậm chí là còn chi chít những vết khoan tròn, những chỗ lồi. Cậu trở về nhà với vẻ mặt buồn rầu và thất vọng tràn trề. Nhưng người họa sỹ vẫn điềm nhiên bảo cậu học trò vẽ lại một bức họa khác giống như

bức vừa rồi. Mặt dù rất buồn chán nhưng cậu vẫn cố gắng để vẽ lại giống hệt bức trước. Sau khi hoàn thành công việc, cậu mang đến bên người họa sĩ và hỏi ông sẽ làm gì với nó. Lần này người họa sĩ bảo rằng con hãy mang bức họa ra đặt nơi bức họa trước và đặt đầy đủ bút màu cùng dòng chữ “đây là bức họa đầu tay, mong mọi người chỉnh sửa giúp”.

Nghe lời thầy, cậu làm theo và đặt theo yêu cầu của thầy. Hôm sau cậu đến nơi đặt bức họa, cậu rất ngạc nhiên khi bức họa vẫn vậy mà không hề có bất kỳ chỗ chỉnh sửa nào. Bối rối không hiểu được lý do, cậu học trò chạy ngay đến lại toàn bộ cho người thầy. Nghe xong người họa sĩ mỉm cười một cách rất hạnh phúc. Ông nói đây là bài học cuối cùng ta muốn dạy con. Trong cuộc đời này mọi người rất dễ tìm ra khuyết điểm trong cách nghĩ, cách làm của người khác. Nhưng bảo họ sửa thì không thể nào họ làm được. Mỗi người có một hoàn cảnh, có một số phận. Khi ta chưa đặt vào vị trí của họ thì đừng vội đưa ra nhận xét gì. Hãy lắng nghe để thấu hiểu và sống một cuộc đời bằng chính khả năng của mình. Nếu hôm trước cậu họa sĩ trẻ vì quá nghe theo những phán xét của xã hội thì chắc cậu đã không thể tiếp tục theo nghề họa sĩ được nữa. Người họa sĩ đã dạy cho chúng ta biết được cách nhìn về một vật, một việc và cả một người. Ông cũng cho chúng ta biết về cách mà xã hội dành cho ta nhất là những người trẻ tuổi, những người mới chập chững bước vào nghề. Và bạn biết không, nếu một lúc nào đó bạn cảm thấy khùng khiếp khi là nạn nhân của những lời phê phán, oán trách và cả là nạn nhân của những trò đùa vô

bỏ, những cái gọi là nhỏ mọn của người khác thì bạn hãy nhớ rằng thế vẫn là chưa gì đâu vì tội tệ hơn khi bạn chính là những người đó. Khi bạn không có cảm tình tốt với một ai đó thì bạn cần tìm ra ưu điểm của người đó để nhìn nhận. Bản thân chúng ta thường dễ nhìn thấy cái sai, cái chưa tốt của người khác mà bỏ qua mất cái điểm đúng, điểm tốt ở họ. Để nhìn thấy được cái đúng trong cái sai, cái ưu điểm trong cái nhược điểm bạn cần phải là người vừa có lòng bao dung vừa có trí tuệ.

KHÁT VỌNG CUỘC ĐỜI.

Có bao giờ bạn nghe một câu nói nào tương tự thế này chưa? “Con muốn trở thành một nhà văn nổi tiếng ư? Con đang mơ đấy con yêu!”. Bạn có thể đang mơ nhưng đừng để những lời nói ấy thiêu cháy khát vọng của bạn. Dù họ có ý tốt nhưng đừng chịu ảnh hưởng quá nhiều về điều đó. Nếu bạn không mơ ước, bạn sẽ không có gì để làm ở tương lai. Ước mơ có thể trở thành sự thật - chỉ cần bạn kết hợp khát vọng với những hành động cụ thể. Ước vọng mà không hành động thì chỉ là giấc mơ. Hành động mà không ước vọng thì chỉ là hoạt động đơn thuần. Ước mơ được kết hợp với hành động có thể thay đổi cả thế giới. Ước mơ của bạn có thể chỉ làm một tia sáng rất mơ hồ và mờ nhạt ở một nơi nào đó xa xôi. Nhưng nếu không nung nấu thì bạn sẽ không thể làm được gì. Chính trong thời gian nung nấu ước mơ bạn mới có

được sự chuẩn bị tốt, sự điều chỉnh kịp thời các kế hoạch của mình để khi nó trở thành sự thật bạn sẽ tận hưởng một cách hoàn hảo nhất.

Tôi có thể ví dụ cho bạn về vấn đề này như sau: Giả sử bạn đang ở Hà Nội, ước mơ của bạn là được một lần đặt chân đến thành phố Hồ Chí Minh. Nếu bạn chưa từng nghĩ đến, bạn chưa từng mơ tưởng đến việc đó mà cứ cho rằng việc gì đến ắt nó sẽ đến thì bạn sẽ thấy thất vọng vô cùng khi đặt chân lên thành phố phía Nam này. Một ước mơ được nung nấu khác với một việc làm không có chủ đích ở những điểm sau: bạn luôn mong muốn đến đó chắc chắn bạn sẽ nghĩ đến những con đường có thể đưa bạn đến đích và những việc bạn cần làm ở đó. Vì đã từng nghĩ đến những con đường có thể đưa bạn đến nên bạn dễ dàng đón lấy những cơ hội để được đi và khi đến nơi bạn biết bạn cần làm gì. Khi đó ước mơ của bạn có đầy đủ cơ sở và khi trở thành hiện thực bạn thấy rất hạnh phúc với nó. Còn nếu chưa một lần nghĩ đến những điều đó thì cho dù bạn có đặt chân lên nơi bạn muốn đến bạn cũng trở nên lạc lõng mà không tìm thấy bất kỳ một niềm vui nào.

Nhân tiện nói về vấn đề này, bạn cũng nên quan tâm đến những người thân, những người bạn của mình. Bằng sự quan tâm và chia sẻ thật sự với những người xung quanh có thể bạn mang đến cho họ một cảm giác thật gần gũi, ấm áp. Biết đâu một ngày nào đó chính họ là người giúp bạn, mang bạn đến với ước mơ của chính bạn. Tôi chỉ có thể nói với bạn rằng trong cuộc sống này bạn cần tìm cho bản thân mình

một người để bạn luôn nghĩ đến bất cứ khi nào và cũng cần là người cho một ai đó luôn nghĩ đến bất kỳ lúc nào. Nếu bạn làm được việc thứ nhất, tôi nói rằng bạn thật may mắn khi lúc nào cũng có một người luôn kề vai sát cánh cùng bạn. Còn bản thân bạn sẽ không còn có cảm giác cô đơn, lạc lõng trong dòng suy nghĩ. Khi bạn làm được việc thứ hai, tôi cho rằng bạn là người vĩ đại bởi bạn đã là một phần không thể thiếu trong suy nghĩ của một ai đó. Khi bạn làm được và đồng thời cả hai việc này, tôi nói rằng bạn là người rất thành đạt. Cuộc sống của bạn tràn đầy niềm vui và hạnh phúc. Bạn biết không, Trái Đất này rất tròn vì vậy khi bạn giúp đỡ một ai đó thì bạn đừng nghĩ rằng một ngày nào đó họ sẽ giúp lại bạn. Điều đó hiếm khi xảy ra, điều đơn giản bạn có thể hiểu được là khi bạn giúp cho một ai đó, trong cả hành trình này người đó sẽ giúp đỡ vài người khác và cứ thế,... rồi một ngày sẽ có người giúp lại bạn. Bạn nghĩ thế nào? Vì vậy nếu hôm nay có ai đó cần bạn giúp đỡ thì hãy nhiệt tình giúp họ và đừng mong chờ bất cứ một điều gì gọi là đền đáp.

Những ai không dám mạo hiểm để vươn lên, để thực hiện những khát vọng chân chính thì sẽ bị cuộc đời nhấn chìm.

CUỘC ĐỜI BẠN.

Hãy mơ những gì bạn mong ước, đến những nơi bạn thích, trở thành người bạn muốn làm... bởi vì bạn chỉ có một cuộc đời cũng như một cơ hội để làm. Đó là bạn, bạn cần phải làm ngay để biến ước mơ của bạn trở thành sự thật. Tôi vẫn biết có những lúc khi bạn nhớ một người, bạn muốn mang người ấy ra khỏi giấc mơ và ôm chầm lấy họ. Ai cũng muốn sở hữu những người mình yêu thương, nhưng bạn hãy dành cho người ấy một khoảng trời riêng của họ để họ mãi là người bạn yêu thương. Nếu bạn chỉ muốn sở hữu, muốn người đó làm tất cả những gì bạn mong muốn thì thực tế người đó chỉ là cái bóng của bạn. Cũng vì thế mà lâu dần bạn sẽ không còn thấy thương mến người đó nữa. Hãy đặt mình vào vị trí của người khác, nếu bạn cảm thấy bị tổn thương thì người kia cũng đau lòng không kém. Do vậy đừng bao giờ ràng buộc người mình yêu thương bằng những điều mình muốn. Như vậy là quá ích kỷ, quá cá nhân nghiêm trọng hơn việc đó không khác gì việc bạn làm mất tự do của người đó.

Trong cuộc đời mỗi người đều cần cho mình những người bạn thật sự. Bạn đã có chưa? Một người bạn có thể làm được những việc mà người bạn yêu thương không thể làm được. Để cho tình bạn được bền chặt, bạn cần có một khoảng cách nhất định về địa lý giữa hai người. Theo ý kiến cá nhân tôi, những người bạn thân không nên ở cùng nhau hay làm cùng cơ quan (lâu dài). Tại sao như vậy? Đơn giản

Ấn phẩm dành tặng những người tôi thương

là bạn đừng để một cuộc đấu khẩu nhỏ làm ảnh hưởng đến một tình bạn lớn. Hãy để hai người đủ gần nhau để có thể chia sẻ cùng nhau tất cả những niềm vui, nỗi buồn trong cuộc sống, đủ để hai người hiểu nhau, động viên nhau vượt qua tất cả trở ngại trên đường đời. Và hãy tạo ra những bất ngờ cho người mình thương yêu nhất. Cuộc sống là tạo ra những khoảnh khắc hạnh phúc cho chính mình. Vậy niềm hạnh phúc nhất của bạn là gì ? Hãy dành năm phút mỗi ngày cho người mà bạn thương yêu. Hãy tin rằng điều đó cũng sẽ đem lại hạnh phúc cho chính bạn...

DỌC ĐƯỜNG ĐỜI.

Những dự tính cả đời cho mình, ta đã không thể thực hiện được. Tương lai rồi sẽ ra sao? Có bao giờ ta lỗi hẹn với ai nhiều đến thế? Dĩ nhiên là không. Bởi, lỗi hẹn với người, ta áy náy lương tâm. Thế còn lỗi hẹn với chính ta, biết trách ai đây? Đúng là không thể trách ai khác. Cuộc sống làm ta lo nghĩ đến những chuyện xa vời, những người thân thương xung quanh mà quên đi chính bản thân mình cũng đang cần sự chăm sóc đặc biệt. Tuy nhiên bạn cũng cần nhớ rằng những kẻ quá chăm lo chải chuốt cho bản thân . Sự chải chuốt ấy chiếm quá nhiều thời gian trong đời họ nên họ đâu còn chỗ dành cho hạnh phúc người khác. Hãy cân đối giữa lo cho bản thân, gia đình và xã hội. Khi bạn đọc đến dòng chữ này thì tôi tin rằng bạn là một người sống rất có trách

nhiệm. Hãy nhớ trách nhiệm với mình, với người và cả với đời nữa bạn nhé.

Đường đời là phía trước dưới bước chân ta đi; bạn bè, người thân là cột mốc bên vệ đường hướng ta đến với bến bờ hạnh phúc. Mọi quyết định đều do bởi chính chúng ta mà thôi. Hãy bình tĩnh và tự tin để đặt chân đến bến bờ hạnh phúc. Càng có nhiều cột mốc bạn sẽ tự tin hơn, đỡ bị lạc bước trên con đường dài. Vì vậy bất cứ khi nào bạn thấy bối rối hãy nhìn ngay về phía những cây cột chỉ đường. Tuy nó không quyết định hướng đi cho bạn nhưng chính nó chỉ cho bạn những con đường đang ở phía trước. Hãy thận trọng khi gặp một ngã rẽ. Có những hướng đi mang bạn đến với bến bờ thành công và hạnh phúc tuy nhiên cũng có không ít hướng đi đưa bạn đến nỗi đau, sự bất hạnh. Đích đến đúng thì luôn có một, tuy nhiên cuộc sống luôn tạo ra cho chúng ta vô vàn cái đích khác. Điều quan trọng là bạn hãy dựa vào tất cả các yếu tố có trên hành trình để tìm ra cho mình một đích đến đúng đắn nhất. Cũng giống như việc bạn giải một bài toán, thật sự kết quả đúng thì chỉ có một nhưng vì nhiều lý do khác nhau dẫn đến có rất nhiều đáp số khác nhau. Đó cũng là số phận của những con đường đi không giống nhau. Đôi khi bạn không tin tưởng vào thượng đế, nhưng cũng có không ít trường hợp thượng đế cho bạn gặp nhiều người trước khi bạn gặp một người. Vấn đề là bạn phải nhận ra đâu là người thật sự cần cho cuộc sống của bạn, đâu là con đường đưa bạn đến bến bờ bình yên.

Trong cuộc đời, chúng ta thường mãi mê phác ra những bức tranh về tương lai. Tuy rằng bức tranh đó có thể rất đẹp, rất quyến rũ nhưng chính sự quyến rũ, mê hoặc về những điều sắp tới đó thường khiến chúng ta không để ý tới những mối hiểm họa gần kề, thậm chí là ngay dưới chân mình. Vậy nên, nếu như có ai đó bôi bẩn, làm hỏng bức tranh về tương lai mà ta dày công tô vẽ, xin bạn chớ nóng vội mà oán giận. Trước tiên hãy xem lại hoàn cảnh thực tại của chính mình. Biết đâu một vực thẳm đang há miệng chờ đón ngay dưới chân bạn. Đừng vội vàng phán xét mà việc quan trọng cần phải làm là tìm xem tại sao họ làm như vậy? Tất cả những phản ứng vội vàng thường là những phản ứng thiếu chính xác. Bạn phải học cách phản ứng nhanh, nó giúp bạn giải quyết công việc nhanh chóng. Nhưng đừng để nhầm lẫn giữa phản ứng nhanh với phản ứng vội vàng.

Có một sức mạnh sống và chết nơi miệng lưỡi chúng ta. Một lời động viên khích lệ cho một người đang bế tắc có thể vực người ấy dậy và giúp anh ta vượt qua khó khăn. Nhưng cũng lời nói có thể giết chết một người trong cơn tuyệt vọng. Do đó, hãy cẩn thận với những gì chúng ta nói ra. Bất kỳ người nào cũng có thể nói những lời hủy diệt để cướp đi tinh thần của những người đang ở trong hoàn cảnh khốn khó. Quý báu thay là những ai dành thì giờ để động viên và khích lệ người khác. Cuộc đời này đã, đang và sẽ còn nhiều những mảnh đời bất hạnh, những nghịch cảnh trái ngang. Một câu nói, một lời động viên, an ủi kịp thời đủ làm người khác vượt qua những trở ngại trong cuộc đời. Hãy làm những gì

bạn có thể để giúp người, giúp đời và cũng chính là giúp chính bản thân bạn.

VÀ BẠN ƠI ĐỪNG...

Đừng quên hy vọng, sự hy vọng cho bạn sức mạnh để tồn tại ngay khi bạn đang bị bỏ rơi.

Đừng bao giờ quên đi nụ cười của bạn dù rằng bạn đang buồn, có thể ai đó yêu bạn vì nụ cười ấy.

Đừng bao giờ tự cho mình là hoàn toàn đúng. Bạn phải đặt mình vào địa vị và hoàn cảnh của người khác để đánh giá sự việc, tình huống trong cuộc sống theo quan điểm của chính họ thì mới có thể thật sự hiểu họ được.

Đừng khóc vì kết quả mà hãy cười vì quá trình sinh ra nó.

Đừng đánh mất niềm tin vào bản thân mình. Chỉ cần tin là mình có thể làm được và bạn lại có lý do để cố gắng thực hiện điều đó. Đừng lấy của cải vật chất đo lường thành công hay thất bại. Chính tâm hồn của mỗi con người mới xác định được mức độ “giàu có” trong cuộc sống của mình.

Đừng để những khó khăn đánh gục bạn, hãy kiên nhẫn rồi bạn sẽ vượt qua.

Đừng do dự khi đón nhận sự giúp đỡ, tất cả chúng ta đều cần được giúp đỡ, ở bất kỳ khoảng thời gian nào trong cuộc đời.

Đừng chạy trốn mà hãy tìm đến tình yêu, đó là niềm hạnh phúc nhất của bạn.

Đừng chờ đợi những gì bạn muốn mà hãy đi tìm kiếm chúng.

Đừng quên tìm cho mình một người bạn thật sự, bởi bạn bè chính là điều cần thiết trong suốt cuộc đời.

Và cuối cùng đừng quên ơn những người đã cho bạn cuộc sống hôm nay với tất cả những gì bạn cần. Bởi vì con cháu đời sau của bạn sẽ xem bạn như tấm gương của chúng.

NƠI BẠN SẼ VỀ.

“Quê hương là chùm khế ngọt” Một trong những nơi mà mỗi người chúng ta đều mong đợi đó chính là quê hương, là gia đình đó bạn. Có thể trước kia bạn không hề có khái niệm nhớ nhà, nhớ quê và sâu thẳm trong trái tim bạn, bạn mong muốn sẽ đến một nơi nào đó bắt đầu sự nghiệp của chính mình. Nhưng bạn ơi, tôi tin rằng nếu bạn là một người có suy nghĩ, bạn sống có trách nhiệm với bản thân, với những người thân thì bạn sẽ không thể không một ngày nhớ về nơi đó. Cuộc đời này, chỉ cần những lúc bạn rảnh rỗi thì nơi đâu

tiên bạn muốn đến đó chính là quê hương. Đó sẽ là nơi bạn gói gắm hết bao nhiêu nỗi phiền muộn trong lòng, là nơi bạn muốn trở về mỗi khi vấp ngã và là nơi sẽ có những “cánh cửa không bao giờ khoá”. Nơi đó sẽ chào đón bạn bất cứ lúc nào bạn muốn về và dù bạn có thể nào đi nữa. Hãy dành một góc bé nhỏ trong sâu thẳm trái tim mình để nghĩ và nhớ về hai tiếng quê hương. Đừng bao giờ vứt bỏ nó, nếu hôm nay, khi đọc những dòng chữ này bạn vẫn chưa có một chút tình cảm nào với nó thì bạn hãy dành một ngày mai chỉ để nghĩ về nơi đó.

LỜI KẾT.

Thay lời kết, xin mạng phép trích dẫn một đoạn trong nhạc phẩm để gió cuốn đi của cố nhạc sĩ Trịnh Công Sơn.

“Sống trong đời sống cần có một tấm lòng. Để làm gì em biết không? Để gió cuốn đi, để gió cuốn đi. Gió cuốn đi cho mây qua dòng sông. Ngày vừa lên hay đêm xuống mênh mông. Ôi trái tim đang bay theo thời gian, làm chiếc bóng đi reo lời dối gian. Những khi chiều tới cần có một tiếng cười. Để ngậm ngùi theo lá bay. Rồi nước cuốn trôi, rồi nước cuốn trôi. Hãy nghiên đời xuống mà nhìn hết một mối tình. Chỉ lặng nhìn không nói năng. Để buốt trái tim, để buốt trái tim. Trong trái tim con chim đau nằm yên. Ngủ dài lâu mang theo vết thương sâu. Và sớm mai chim bay đi triền miên. Và tiền hót vang trong trời gió lên. Hãy yêu ngày tới dù quá mệt

Ấn phẩm dành tặng những người tôi thương

kiếp người. Còn cuộc đời ta cứ vui. Dù vắng bóng ai, dù vắng bóng ai”.

Sống trong đời sống cần có một tấm lòng chỉ để gió cuốn đi, để nước cuốn trôi. Ta không bận tâm đến cuộc đời mình sẽ ra sao, sẽ đi về đâu mà chỉ biết sống vui với tháng ngày, có ích cho đời mặc cho gió hay nước cuốn đi. Dẫu rằng sâu thẳm trong trái tim ta mang một nỗi đau lớn như một con chim mang theo vết thương sâu. Vậy mà chỉ cần sớm mai thôi thì con chim đó sẽ bay đi triền miên rồi hót vang trong trời gió lên. Vẫn yêu ngày mới dù quá mệt kiếp người nhưng cuộc đời thì mãi cứ vui dù vắng bóng ai, dù cuộc sống sẽ ra sao. Đúng vậy, đôi khi chúng ta quá đặt nặng trách nhiệm lên đôi vai của mình để rồi một lúc nào đó nó làm cho đôi chân ta mỏi, trái tim ta đau chỉ vì chúng ta đã quá cố gắng. Nhưng cuộc sống là không ngừng cố gắng. Vậy bạn sẽ chọn cách nào? Ngàn ấy thời gian trôi qua, tôi nhận ra rằng chúng ta luôn cố gắng vì tất cả những gì chúng ta mong muốn. Song chúng ta phải biết quý trọng những gì hiện hữu trong cuộc sống này. Bởi một lý do rất đơn giản “ai biết ngày sau ra sao nữa; mà có ra sao cũng chẳng sao”.

Hãy giữ mãi nụ cười trên môi, trong lòng bạn và ban tặng nó cho tất cả mọi người. Mỗi ngày một lần mặt trời lại xuất hiện ban tặng cho thế gian một màu nắng hồng tươi sáng. Chúng ta là những con người nhỏ bé thế nên chúng ta chỉ có thể mang nụ cười đến với mọi người và đến với chính mình. Hãy sống một cuộc sống tốt và đức hạnh để sau này

về già nghĩ lại bạn sẽ muốn sống một cuộc đời như thế lần thứ hai.

Đến tại thời điểm này tôi thừa nhận với bạn rằng tôi biết chắc chắn một điều đó là tôi chẳng biết gì hết.

Tôi chỉ có một điều mơ ước đó là mong cho tất cả những người tôi yêu quý, những người đã đọc những trang sách này luôn sống vui vẻ, thành công và hạnh phúc.

Chân thành cảm ơn bạn đã đi dọc con đường này. Một lần nữa chúc bạn và gia đình ấm áp yêu thương.